

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr

Poniedziałek, 21 grudnia 1953 roku

Rok II, Nr 304 (407)

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zaaprobował zamierzone przez Rząd środki w zakresie wzrostu produkcji rolniczej a zwłaszcza hodowlanej

III-cia Sesja Sejmu PRL zakończyła obrady

Jak już podawaliśmy w dniu 18 grudnia 1953 r. rozpoczęła obrady III sesja Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Sesję otworzył Marszałek Jan Dembowski.

Następnie po przemówieniu wiceprezesa Rady Ministrów, Marszałek Dembowski otwiera dyskusję. Pierwszy przemawia pos. Klecha.

Podkreśla on, iż zreferowana przez wiceprezesa Rady Ministrów uchwała, stanowiąca wyraz konsekwentnego wcielania w życie uchwał IX Plenum KC PZPR, będzie poważną pomocą dla chłopstwa pracującego i jednym z poważnych instrumentów podniesienia stopy życiowej mas pracujących miast i wsi.

Pos. Najdek (woj. poznański) mówi o wielkim zainteresowaniu chłopów wielkopolskich teżami przyjętymi przez IX Plenum KC PZPR, po czym podkreśla, że przemówienie wiceprezesa Rady Ministrów Nowaka jasno wskazuje chłopom jedność interesów ludowego państwa i chłopstwa pracującego.

Obrady Sejmu PRL w dniu 19 b. m.

WARSAWA. Na 8 posiedzeniu Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 19 bm. przewodniczył Marszałek Sejmu prof. Jan Dembowski. Na posiedzeniu obecni byli członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkim na czele oraz

Porządek dzienny posiedzenia obejmował sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretach wydanych przez Radę Państwa w okresie między II a III sesją Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Marszałek udzielił głosu posłowi Wacławowi Schayerowi, który w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych zreferował m. in. dekrety: z dnia 1 grudnia 1953 roku o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych oraz z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach mleka.

Pos. Schayer stwierdza, że wymienione wyżej dekrety stają się bardzo skutecznymi narzędziami realizacji wielkiego programu rozwoju rolnictwa, który wysunięty został przez IX Plenum. Dekrety te i oparte na nich przepisy wykonawcze to jeszcze jeden dowód, że słowo partii poświadcza za sobą natchnioną czynność.

W dalszym ciągu mówca podkreśla doniosłość obowiązkowych dostaw dla dalszego umocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, dla dalszego rozwinięcia całokształtu naszej gospodarki narodowej i podnoszenia stopy życiowej ludności miast i wsi.

Kończąc, mówca stwierdza, że istotny sens dekretów o o-

Następnie przemawia posłanka Leczyńska, woj. krakowski, posłowie Cieślak z woj. krakowskiego, Ryskiński z woj. wrocławskiego, Piskorski z woj. olsztyńskiego, Lubieński z woj. warszawskiego, Olga Zwierzyna z woj. krakowskiego, Roman Nowak z woj. opolskiego, który w imieniu zespołu poselskiego zgłasza następujący wniosek: „Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uznaje za słuszne zamierzone przez Rząd środki w zakresie wzrostu produkcji rolniczej, a w szczególności hodowlanej — przedstawione w przemówieniu wiceprezesa Rady Ministrów Zenona Nowaka”. Sejm jednomyślnie wniosek przyjmuje.

Na tym porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany. Następnego posiedzenia Sejmu odbyło się w dniu 19 bm. o godz. 11-ej.

ty: z dnia 2 maja 1953 roku o koncesjonowaniu zarobkowego przerobu surowców i półfabrykatów włókienniczych, z dnia 6 maja 1953 r. — prawo górnicze, z dnia 24 czerwca 1953 r. o eksploatacji złóż torfowych, z dnia 24 czerwca 1953 r. o wyrobie i przerobieniu spirytusu oraz z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.

Posel - sprawozdawca szczególnie szeroko omawia dekret wprowadzający nowe prawo górnicze. Mówca podkreśla, że dekret ma na celu zastąpienie nieprawego górniczego z 1930 roku, które opierało się na własności kapitalistycznej i umacniało zasady kapitalistycznej eksploatacji.

Pos. Czerwiński podkreśla, że w obecnym prawie górniczym znajduje również nowy wyraz troska ludowego państwa o systematyczną poprawę warunków bytowych górników, będących chlubą całego narodu.

Referując dekret dotyczący eksploatacji złóż torfowych, poseł-sprawozdawca podkreśla, że dekret zabezpiecza planowe i racjonalne wykorzystanie tego cennego surowca. Mówca wskazuje jednocześnie, że dekret w pełni zabezpiecza interesy chłopów indywidualnie gospodarujących i spółdzielni produkcyjnych, na których gruntach znajdują się złoża torfowe.

Dekret o koncesjonowaniu zarobkowego przerobu surowców i półfabrykatów włókienniczych jest poważnym czynnikiem wpływającym na planowy przebieg skupu tych surowców, co przyczyni się do lepszego zaopatrzenia przemysłu.

Dekrety: o wyrobie i przerobieniu spirytusu oraz o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych są — jak podkreśla pos. Czerwiński — konsekwentnym aktem prawnym likwidującym istniejące w tej dziedzinie przeżytki gospodarczego systemu kapitalistycznego.

W dyskusji nad referowanymi dekretami zabierał głos pos. Apras z woj. stalinogrodzkiego — mówca w imieniu posłów-górników popiera wniosek o zatwierdzenie przez Sejm dekretu o prawie górniczym.

Sejm zreferowane dekrety jednomyślnie zatwierdził.

W trzecim punkcie porządku dziennego pos. Wacław Gumliński złożył w imieniu komisji spraw ustawodawczych sprawozdanie o 5 dekretach. Dekret z dnia 3 czerwca br. wprowadza sprawny system ustalania cen, opłat i stawek taryfowych oraz powołuje przy Radzie Ministrów Państwową Komisję Cen. Organ ten opracowuje i opiniuje ceny, opłaty i stawki taryfowe.

Drugi dekret z tej samej daty, zmieniający dekret z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązkowym świadczeniu w naturze na niektóre cele publiczne — zapobiega różnym niezasadnym odchyleniom w wymiarze świadczeń, co zmniejsza ich w dotychczasowej praktyce.

Znaczenie dekretu z dnia 24 czerwca br. o dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony państwa pole-

ga głównie na tym, że uaktualnia on obowiązujące dotychczas przepisy z 1927 r., które nie odpowiadały obecnym warunkom i potrzebom.

Dekret z dnia 29 lipca br. o zmianie ustawy o zakładaniu w budynkach mieszkalnych skrzynek listowych do doręczania korespondencji i czasopiśm ustala, że obecnie obowiązek instalowania i konserwowania skrzynek listowych ciążyć będzie na państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” — bez prawa przerzucenia kosztów na lokatorów.

Dekret z dnia 16 września br. o zmianie ustawy o transporcie drogowym rozszerza dotychczasowe przepisy. Nakłada on na posiadaczy środków transportu drogowego obowiązek świadczenia odpłatnie nie tylko na cele ogólnego gospodarstwa, ale również na cele społeczne o znaczeniu ogólnopństwowym.

Wszystkie dekrecy referowane przez pos. Gumlińskiego zostały przez Sejm zatwierdzone.

W ostatnim punkcie porządku dziennego po złożeniu przez pos. Stanisława Kalliszewskiego sprawozdania w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych, Sejm zatwierdził następujące dekrecy:

Z dnia 13 maja 1953 r. o zmianie niektórych przepisów Kodeksu Karnego Wojska Polskiego,

z dnia 13 maja 1953 r. o zmianie niektórych przepisów Kodeksu Wojskowego postępowania karnego,

z dnia 3 czerwca 1953 r. o zmianie Kodeksu Rodzinnego,

z dnia 16 września 1953 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o stosunkach służbowych nauczycieli szkół zawodowych i zakładów naukowych, podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego,

z dnia 16 września 1953 r. o szkolnictwie artystycznym, z dnia 11 listopada 1953 r. o zmianie dekretu o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

W dyskusji nad wygłoszonym sprawozdaniem zabrał głos poseł woj. gdańskiego Stanisław Telszyński.

Wobec wyczerpania porządku obrad sesji, Marszałek Dembowski ogłosił III sesję Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za zamkniętą.

Przemówienie wiceprezesa Rady Ministrów tow. Zenona Nowaka wygłoszone w Sejmie 18 bm.
„Dla szybszego wzrostu produkcji rolniczej, zwiększenia hodowli” — zamieszczamy na 2 i 5 str.

Uchwałę Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1953 roku w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej — część I — zamieszczamy na 3, 4 i 5 str.

Rząd polski przekazał rządowi NRD ponad 100 obrazów malarzy niemieckich

BERLIN Dnia 19 bm. ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Niemieckiej Republice Demokratycznej Jan Izidorczyk oraz dyrektor Muzeum Narodowego w Warszawie, prof. dr Stanisław Lorenz przekazali w Berlinie rządowi NRD w imieniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ponad sto obrazów malarzy niemieckich.

Tematyka tych obrazów związana jest z życiem, historią i kulturą narodu niemieckiego.

Podczas uroczystości przekazania obrazów, przedstawiciele obu stron podkreślili, że ten przylatny akt stał się możliwy dzięki nowym stosunkom między Polską i NRD, opartym na przyjaznej, doświadczonej współpracy.

Wyrażając podziękowanie za dar, przedstawiciel rządowi NRD podkreślił zarazem, że przyjazne stosunki między oboma krajami znajdują wyraz również w przekazywaniu narodowi polskiemu przez Niemiecką Republikę Demokratyczną dzieł kultury polskiej.

W uroczystym otwarciu wystawy przekazanych obrazów,

które odbyło się w Pergamon Museum w Berlinie, wzięli udział ze strony rządu NRD wicepremier i minister Spraw Zagranicznych, dr Lothar Boltz, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Georg Handke oraz przewodniczący Państwowego Komisji do Spraw Sztuki — H. Holzhauser.

Do Pergamon Museum przybyli ponadto liczni przedstawiciele niemieckich kół politycznych i kulturalnych oraz przedstawiciele prasy.

Obecni byli również członkowie korpusu dyplomatycznego.

W czasie uroczystości ambasador Jan Izidorczyk oraz wicepremier Lothar Boltz wygłosili przemówienia.

Masy pracujące ZSRR domagają się ukarania zdrajców ojczyzny

MOSKWA. W Moskwie, Leningradzie, Kijowie, Mińsku, Tbilisi, Taszkencie, Rydze i wielu innych miastach ZSRR, w zakładach pracy i instytucjach odbywają się masowe zebrania, na których ludzie pracy omawiają komunikat Prokuratury ZSRR o zakończeniu śledztwa w sprawie wroga narodu radzieckiego — Berli.

Uczestnicy zebrania z oburzeniem potępiają antyradziecką działalność Berli, wyrażają

głębokie zadowolenie, że grupą spiskowców została zdemszkowana i unieszkodliwiona, oraz domagają się jak najsurowszego ukarania zdrajców. W rezolucjach uchwalanych na wiecach masy pracujące dają wyraz swej gorącej miłości i oddania dla Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego oraz zobowiązują się, że zaostrzą czujność rewolucyjną i osiągną nowe sukcesy w pracy.

Naród francuski wznaga walkę przeciwko układom wojennym

Na zdjęciu: wiec robotników budowlanych w Montreuil przeciwko „armii europejskiej”.

5, 6 i 7 tura głosowania w wyborach prezydenta we Francji nie dały wyników

PARYŻ. W niedzielę, 20 grudnia br. przeprowadzono śródmiejowe głosowania w wyborach prezydenta Republiki Francuskiej. Kandydatami byli tak samo jak w pierwszej turze: Laniel, Naegelen oraz Medecin. Laniel uzyskał 407 głosów, Naegelen 303 i Medecin 156 głosów.

Tak więc również w śródmiejowej turze żaden z kandydatów nie otrzymał wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Uwaga słuchacze Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu

W wtorek, dnia 22 XII 53 r. dla roku wstępnego o godz. 15 — 19 w salach seminarijnych odbędzie się powtórka z przerobionego materiału z historii KPZR. W środę dnia 23 XII, 1953 r. o godz. 8 do 20 odbędzie się w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Partyjnego KW PZPR kolokwium z historii KPZR. Wszyscy słuchacze zobowiązani są przystąpić do kolokwium.

Dla roku I-szego Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu, we wtorek dnia 22 XII 53 r. o godz. 15 — 17 — wykład z historii KPZR, od 17 — 21 seminarium z ekonomii politycznej — „produkcja towarowa i pieniądz”.

Światła

BRUKSELA
Górnicy belgijscy kontynuują strajk na znak protestu przeciwko decyzji trustu węglowo-metallurgicznego „Cockerill” zamknięcia siedmiu kopalni w Zagłębiu Orinage.

DZAKARTA
W stolicy Indonezji — Dzakarcie odbyła się demonstracja kobiet z udziałem kilku tysięcy osób. Uczestniczki demonstracji domagały się niezwłocznego wprowadzenia w życie ustaw zapewniających kobietom równe prawa z mężczyznami.

BERLIN
W dzielnicach francuskiego sektora Berlina odbyła się w dniu 18 bm. demonstracja bezrobotnych zachodniego Berlina. Bezrobotni domagali się podjęcia wspólnych rozmów przedstawicieli obu części Niemiec w celu osiągnięcia porozumienia. Policja przy pomocy pałek gumowych rozpędziła demonstrantów. Wielu bezrobotnych zostało aresztowanych.

LONDYN
Korespondent Agencji Reutersa, podaje, że 18 grudnia w rejonie bazy lotniczej w Nairobi (Kenia) uległ katastrofie angielski bombowiec typu „Lincoln”.

Wybory do Zgromadzenia Narodowego Bulgarii i rad narodowych w Rumunii

SOFIA. W niedzielę, mieszkańcy miast i wsi w Bułgarii wzięli masowy udział w wyborach do Zgromadzenia Narodowego. W Sofii do godziny 14 we wszystkich dzielnicach głosowało około 90 proc. wyborców. W dzielnicach czerniwskiej do godziny 14 głosowało ponad 90 proc. wyborców, w dzielnicach stalnowskiej przeszło 94 proc., w dzielnicach kolarowskiej — przeszło 91 proc.

O godzinie 19 zakończyło się głosowanie w całym kraju i przystąpiono do obliczania głosów.

BUKARESZT. W Rumunii odbyły się 20 bm. wybory do rad narodowych. Głosowanie rozpoczęło się o godzinie 6 rano. Natychmiast po otwarciu lokali wyborczych w miastach i wsiach tysiące obywateli udali się do urn, by oddać swe głosy na kandydatów Frontu Demokracji Ludowej.

Do godziny 11 rano w wielu obwodach wyborczych Bukaresztu i okregu bukarzeszteńskiego głosowało 50 proc. wyborców.

Dla szybszego wzrostu produkcji rolniczej zwiększenia hodowli

Przemówienie wiceprezesa Rady Ministrów towarzysza Zenona Nowaka wygłoszone w Sejmie 18 bm.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Rząd pragnie przedstawić Wam, a za Waszym pośrednictwem całemu społeczeństwu, niektóre podejmowane przez siebie prace, zmierzające do zapewnienia szybszego wzrostu stopy życiowej mas ludowych w naszym kraju. Jednym z najważniejszych i doniosłych kroków w tym kierunku jest podjęta ostatnio przez Rząd uchwała w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej.

Wielkie i odpowiedzialne zadania prowadzące do tego celu wymagają wspólnej, wytyczonej przez Państwo, Rząd i całe społeczeństwo, znanej już za równo klasie robotniczej jak i całemu społeczeństwu tezy, wyrażonej przez kierownictwo Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, a ujmujące program wysiłków w kierunku szybszego podniesienia stopy życiowej mas pracujących, ogólne go dobrobytu i kultury całego narodu.

Jednym z podstawowych warunków podniesienia dobrobytu

to ludzi pracy jest wydatne zwiększenie w ciągu najbliższych dwóch lat produkcji rolniczej.

Oftarny wysiłek klasy robotniczej, chłopów pracujących i inteligencji sprawił, że moc rospodarcza i obronna naszej Ojczyzny znacznie wzrosła, że wkład naszego narodu do walki światowego obozu demokracji o pokój zwiększa się z roku na rok. Poważne sukcesy ZSRR i krajów obozu socjalizmu w walce o zachowanie i utrwalenie pokoju oraz osiągnięcia dotychczasowych czterech lat planu 6-letniego stworzyły niezbędne warunki, które pozwalają nam wysunąć na czoło zadanie szybszego wzrostu dobrobytu i kultury ludu pracującego miast i wsi.

Zwiększając nadal stale moc naszego przemysłu możemy dziś skierować znacznie więcej środków na rozwój tych gałęzi naszej gospodarki narodowej, które bezpośrednio służą zespołowi potrzeb materialnych i kulturalnych ludzi pracy, a zwłaszcza na rozwój rolnictwa.

Naród polski ze zrozumieniem i uznaniem przyjął zadania w pracy nad podniesieniem rolnictwa

Wysunięte zadania w pracy nad podniesieniem rolnictwa przyjęte zostały przez naród ze zrozumieniem i uznaniem. Rozwijająca się szeroko dyskusja na zebraniach i w prasie świadczy, że klasa robotnicza, chłopstwo pracujące i inteligencja przyjęły wskazania IX Plenum KC PZPR jako słuszne i doniosłe i pragną jak najlepiej wprowadzać je w życie.

Myśląc o setkach tysięcy chłopów wyrzucił jeden z czytelników „Gromady” z Sosnowej Woli, powiatu kraśnickiego, który w liście do redakcji pisał:

„Z wielkim zadowoleniem przyjmuję wytyczne naszej Partii na lata 1954—1955. Staje się więcej świadomy tego, jak pomaga nam Partia i Rząd podnieść stopę życiową mas pracujących. Rozumiem, że trzeba do tego dążyć wielkim wysiłkiem każdego chłopca.”

Co musimy przede wszystkim uczynić, aby wykonać zadania podniesienia stopy życiowej?

„Aby wykonać postawione zadania — mówił Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut — trzeba uruchomić i właściwie ustawić niezbędne siły i rezerwy, wykorzystując wszystkie środki dla przeprowadzenia nowej wielkiej ofensywy na całym froncie naszej gospodarki i narodowej. Mamy już takie siły i rezerwy, mamy niezbędne środki, aby rozwijając nasz marsz do socjalizmu podciągnąć przede wszystkim pozostającą nadmiernie w tyle produkcję rolniczą.

W tym celu należy w szczególności uruchomić wszystkie rezerwy tkwiące w indywidualnej chłopskiej gospodarce drobnotowarowej i przez równoczesny rozwój rolniczej spółdzielczości produkcyjnej i państwowych gospodarstw rolnych zapewnić wydatny wzrost produkcji rolniczej — roślinnej i hodowlanej w całym rolnictwie, a więc zarówno w społeczeństwie jak i indywidualnym.”

Czy czyniliśmy dotychczas wszystko, by uruchomić poważne rezerwy tkwiące w rolnictwie? Czy konkretna pomoc dla chłopstwa pracującego w podnoszeniu produkcji rolniczej była dostateczna?

Nie możemy tego powiedzieć. Główny wysiłek Partii i Rządu musiał być skierowany na uprzemysłowienie kraju. Sprawili to, że pomoc produkcyjna dla rolnictwa w wielu dziedzinach nie była wystarczająca. Co gorsza, mimo że państwo ma skutek zleń pracy niektórych organów terenowych nie zawsze dociera-

ła do tych, dla których była przeznaczona. Brak i wypaczenia w realizacji polityki Partii i Rządu na wsi odbijały się ujemnie na rozwoju produkcji rolniczej.

By zmienić ten stan rzeczy, by przyspieszyć tempo rozwoju rolnictwa należy dokonać przegrupowania środków i wysiłków i znacznie więcej uwagi skupić na tym odcinku.

Podstawowym warunkiem podniesienia zdolności produkcyjnej gospodarstw chłopskich małoprodukcyjnych i średniorolnych oraz skuteczniejszej ich obrony przed wyżykiem kulakczym jest wzrost ich aktywności gospodarczej na gruncie zwiększonej, codziennej pomocy państwa. Aby to osiągnąć Rząd podejmuje szereg doniosłych kroków, które zmierzają do poważnego zwiększenia zainteresowania materialnego chłopów w podnoszeniu produkcji rolniczej. Równocześnie zaś w trosce o wzrost intensywności gospodarki roślinnej i hodowlanej zarówno w gospodarstwach indywidualnych, jak w spółdzielniach produkcyjnych i PGR — pomoc inwestycyjna dla rolnictwa zostanie wydatnie zwiększona.

Właściwe korzystanie z pomocy państwa pozwoli każdemu chłopu małoprodukcyjnemu i średniorolnemu skutecznie podnieść kulturę uprawy i hodowli i lepiej wykorzystywać poważne rezerwy, które kryją się w każdym gospodarstwie chłopskim.

Rząd dokłada starań, by znacznie usprawnić kierowanie gospodarką rolą na wszystkich szczeblach. Do roli w gospodarstwie rolnym zostanie skierowana kadra, a równocześnie podniesione zostaną polityczne i fachowe kwalifikacje pracowników, którzy kierują różnymi odcinkami produkcji rolniczej.

Aby osiągnąć w ciągu dwóch najbliższych lat wzrost całej produkcji rolniczej o około 10 proc. musimy poważnie zwiększyć produkcję żywności, produktów okopowych, produkcję roślin przemysłowych oraz hodowlę. Niezależnie od konieczności obsłania i wykorzystania każdego hektara ziemi, staje przed nami jako naczelną zadanie podnieśnięcie plonu z hektara. Podniesienie plonu z hektara osiągnąć można przez odpowiednią uprawę ziemi, a zwłaszcza przez należyte jej nawożenie. Dlatego podniesienie produkcji roślinnej należy stać nierozdzielnie z rozwojem hodowli. Nie darmo chłopowie mówią, że „laka jest matka mleka”. Powiedzieli te

prawdę w dyskusji nad tezami IX Plenum chłop z powiatu sławieńskiego, woj. koszańskiego.

„Nasi chłopcy muszą jeszcze lepiej umieć wykorzystywać ziemię dla podniesienia hodowli, a hodowla jest podstawą rolnictwa, bo gdy mamy rozwinąć hodowlę, to mamy też i więcej obornika, więcej mleka, możemy też i więcej świł chować.”

Stworzenie niezbędnych warunków dla rozwoju hodowli — sprawą szczególnie ważną i pilną

dlatego, biorąc pod uwagę ogromne znaczenie rozwoju hodowli dla szybszego wzrostu całej produkcji rolniczej oraz dla lepszego zaopatrzenia ludności pracującej w mięso, tłuszcz i nabiał, Rząd wśród wielu zadań, które mają na celu okazanie szerokiej pomocy rolnictwu, uważa za sprawę szczególnie ważną i pilną stworzenie niezbędnych warunków dla rozwoju hodowli w gospodarstwach indywidualnych, spółdzielniach produkcyjnych i PGR-ach.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 grudnia br. w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej zawiera obszerny program rozwoju hodowli i pomocy ze strony państwa ludowego, pomocy która znacznie ułatwi chłopom małoprodukcyjnym i średniorolnym oraz spółdzielniom produkcyjnym podnoszenie hodowli i korzyści dla siebie i dla całego narodu.

W ciągu 8 lat dokonaliśmy ogromnej pracy nad odbudową hodowli ze zniszczonej wojennych. Jeśli poziom z roku 1948 przyjąć za sto, to wskaźnik wzrostu rogactwa byłby wynosił w 1953 roku — 189, trzody chłownej — 364, owiec — 458 i koni — 157.

W pogłowiu trzody chłownej i owiec przekroczyliśmy znacznie stan przedwojenny. Wzrosła w porównaniu do lat 1934—1938 mleczność krów i waga bydła. Nie możemy jednak uznać tego za wystarczające.

Od kilku lat obserwujemy, że rozwój hodowli bydła jest jednak zbyt wolny w porównaniu z naszymi szybko rosnącymi potrzebami. W okresie od 1949 roku do 1953 pogłowienie bydła wzrosło tylko o 4 proc., przy tym nie osiągnęło ono jeszcze stanu przedwojennego. Ten stan rzeczy wymaga, aby w walce o rozwój hodowli w najbliższych latach sprawa wzrostu pogłowia bydła i podniesienia jego wydajności była w pełni doceniona.

Nie powinna również ująć naszej uwagi zbyt duża nierównomierność zarówno obsady inwentarza na 100 ha użytków rolnych, jak i produktywności zwierząt w poszczególnych rejonach kraju.

Przy przeciętnej dla kraju w gospodarce chłopskiej obsada inwentarza na 100 ha użytków rolnych, wynoszącej w 1953 r. bydła — 38,9 sztuk, trzody chłownej — 47,7 sztuk, owiec — 17,1 szt. szereg województw posiada znacznie wyższą obsadę inwentarza. Wskazują na niektóre tylko dane: w bydło — województwa: poznańskie, łódzkie, opolskie, śląskie, wielkopolskie, rzeszowskie, krakowskie — posiadają od 40,7 do 63,2 szt. na 100 ha; w trzodzie chłownej — województwa: gdańskie, lubelskie, bydgoskie, opolskie, poznańskie, — od 50,2 do 67,8 szt. na 100 ha; w owcach — województwa: koszalińskie, kieleckie, olsztyńskie, gdańskie, białostockie, łódzkie — od 19,8 do

Państwo ludowe zapewni chłopom zwiększoną pomoc paszową

Te wielkie zadania rozwoju hodowli i wzrostu polowania wymagają dużego wysiłku hodowliczego ze strony wszystkich

A wiemy przecież, że istnieje jeszcze duże możliwości zwiększenia hodowli w gospodarstwach małoprodukcyjnych i średniorolnych. Hodowla jest przy tym bardzo dochodową gałęzią gospodarki i prowadzi do podniesienia stopy życiowej chłopów małych i średnio-rolnych, do żółtości i dobrobytu w spółdzielniach produkcyjnych.

Zbyt duże różnice między rejonami występują również w produktywności zwierząt gospodarskich. Co stało na przeszkodzie szybszemu rozwojowi hodowli inwentarza, a zwłaszcza bydła?

Bezspornie najpoważniejszym hamulcem jest niemałe dążenie produkcji pasz za wzrostem pogłowia, a zwłaszcza słabe zagospodarowanie łąk i pastwisk. Mamy również zaniedbania w pielęgnacji i żywieniu zwierząt, a pomoc inżynierską, udzielaną przez służbę zootechniczną i weterynaryjną jest wciąż jeszcze nie wystarczająca. Hodowla zarodkowa w gospodarstwach państwowych, a także w gospodarstwach chłopskich rozwijała się dotychczas jawnie niedostatecznie, co utrudniało szybkie podnoszenie jakości użytkowej stada. W wielu gospodarstwach brak należytej uwagi dla odnawiania stada, a zwłaszcza dla wychowu jaiówek i cieląt.

Niewystarczające również było zaopatrzenie w materiały budowlane na remonty i rozszerzenie pomieszczeń dla inwentarza oraz w sprzęt potrzebny do hodowli.

Zachęca materiałna stosowana przy kontraktacji i zakupie zwierząt przez państwo oraz pomoc państwa nie zawsze właściwie była stosowana przez organa terenowe. Również przy słusznych zasadach wymiaru dostaw obowiązkowych w praktyce nieraz zdarzały się wypaczenia, że nie uwzględniano specjalnych, konkretnych warunków terenowych.

Stoj przed nami trudne i odpowiedzialne zadanie — podniesienie pogłowia bydła o 7 — 10 proc. w ciągu najbliższych dwóch lat. Ten wzrost pogłowia winien iść w parze ze zwiększeniem mleczności krów i wagi rzeźnej bydła. Równocześnie należy utrzymać znaczne tempo wzrostu pogłowia trzody chłownej i owiec przy stałym zwiększaniu wydajności mięsa oraz wełny.

W województwach posiadających niedostateczne pogłowienie bydła w stosunku do swoich zasobów paszy głównym zadaniem jest wydatne powiększenie pogłowia, a w województwach, które osiągnęły już znaczną obsadę bydła — podniesienie mleczności krów i wagi bydła.

W dziedzinie hodowli trzody chłownej, której pogłowienie powinno wzrosnąć o 10 — 15 proc., uchwała kładzie nacisk na dokładniejsze ustalenie kierunków hodowli w poszczególnych rejonach, stosownie do rozmiarów i rodzaju bazy paszowej. W hodowli owiec nastąpić powinien wzrost pogłowia o 25 — 30 proc. oraz podniesienie jakości owiec przez zwiększenie udziału owiec cienkorunnnych w stadzie i zwiększenie wydajności wełny.

W dziedzinie hodowli trzody chłownej, której pogłowienie powinno wzrosnąć o 10 — 15 proc., uchwała kładzie nacisk na dokładniejsze ustalenie kierunków hodowli w poszczególnych rejonach, stosownie do rozmiarów i rodzaju bazy paszowej. W hodowli owiec nastąpić powinien wzrost pogłowia o 25 — 30 proc. oraz podniesienie jakości owiec przez zwiększenie udziału owiec cienkorunnnych w stadzie i zwiększenie wydajności wełny.

ju żyta w tym roku, spowodowanego niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi. Uchwała Rządu świadczy o tym, że państwo ludowe, aby osiągnąć zamierzony wzrost pogłowia, zapewni chłopom jak najwydatniejszą pomoc właśnie na decydującym odcinku pasz.

W 1954 roku ogólna ilość pasz treściwych, przeznaczonych przez państwo jako pomoc dla rozwoju hodowli, wyniesie 750 tys. ton, to znaczy będzie o ponad 30 proc. większa, niż w 1953 roku.

Musimy zdać sobie sprawę z tego ogromnego wysiłku państwa, które w trosce o rozwój hodowli tak poważnie zwiększa pomoc paszową, mimo że w ramach obowiązkowych dostaw zboża w tym roku, w postaci ulgi i w innej formie zredukowało skup o ponad 500.000 ton w porównaniu z rokiem ubiegłym. Fakt ten dobitnie świadczy, że naczelną zasadą polityki naszego Rządu jest szeroka pomoc dla rolnictwa na gruncie umacniania sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Jakie są główne kierunki pomocy paszowej państwa? Na co pójdzie tych 750 tysięcy ton pasz treściwych?

Utrzymane w pełni zostaną bardzo korzystne warunki kontraktacji, która poważnie wzrosła i wyniesie w 1954 r. 2.700 tys. sztuk trzody chłownej i bekonowej i bekonowej. Wprowadzona została okresowo w 1954 r. nowa forma pomocy w postaci paszy dla gospodarstw utrzymujących maclorów. W 1954 r. otrzymają ze względu na specjalne warunki tego roku premie paszową również ci chłopcy, którzy dostarczą w ramach obowiązkowych dostaw sztuki o wadze ponad 130 kg, względnie 115 kg, w zależności od rasy. Znacznie zwiększa się pomoc paszowa dla gospodarstw utrzymujących rozplodniki uznane oraz dla hodowców podejmujących w ramach kontraktacji wychów cieliczek, jaiówek, buhajów, knurów i tryków. Na premiovanie dostaw nadobowiązkowych mleka w związku z przewidywanym ich wzrostem, przewiduje się dodatkowo poważne ilości pasz. Zwiększa się znacznie ilość pasz przeznaczonych jako premia za wywóz drewna.

Ten wielki wysiłek państwa w dziedzinie pomocy paszowej dla wsi musi iść w parze z pełną mobilizacją wszystkich rezerw paszowych w każdym gospodarstwie rolnym, z oszczędniym użytkowaniem pasz i racjonalnym żywieniem inwentarza. Tylko tą drogą osiągnemy szybszy rozwój hodowli.

Nie chodzi jednak bynajmniej o wyniki doraźne, czy krótkotrwałe. Chodzi o stworzenie trwałych podstaw dla stałego rozwoju hodowli, a to da się osiągnąć tylko drogą wydatnego rozszerzenia bazy paszowej.

Uchwała Rządu zakłada znaczącą poprawę gospodarki łąkowo-pastwiskowej i powiększenie obszaru upraw roślin pastwiskowych, a zwłaszcza siewu poplonów letnich i ozimych.

Poważną rolę odegra melioracja i nawodnienie. W ciągu najbliższych 2 lat objętych zostanie budową nowych i renowacją istniejących urządzeń melioracyjnych 150,4 tys. ha, zaś urządzeń nawadniających — 60,7 tys. ha. 658 tys. ha terenów melioracyjnych zostanie należycie zagospodarowanych, a na 2.582 tys. ha dokonano się konserwacji urządzeń. Na prace nawadniające i melioracyjne na setkach tysięcy hektarów państwo zwiększy nakłady inwestycyjne w 1955 roku o 70 proc. w stosunku do r. 1953.

Szczególne znaczenie posiadać będzie stosowanie przez wszystkie gospodarstwa rolne prostych zabiegów pielęgnacji łąk i pastwisk nawożenia łąk i pastwisk nawozami organicznymi, potasowymi i wapnowanymi łąk zakwaszonych. Wszyscy hodowcy muszą sobie również zdać sprawę, że unikanie dużych strat przy zbiorach siana, jeśli przestrzegać będą terminowego koszenia łąk i racjonalnych metod suszenia siana, państwo nie tylko pomoże

przy zagospodarowaniu wielkich obszarów łąk i pastwisk, ale i rozszerzy pomoc przy zbiorach siana, zwiększając w POM i GOM ilość sprzętu mechanicznego i organizując w latach 1954 i 1955 około 200 specjalnych бригад łakowych w POM. Ponad 300 tys. metrów sześciennych drewna przeznaczony się na rusztowania do suszenia siana.

Rozwój hodowli wymaga znacznego zwiększenia zbiorów roślin pastwiskowych, zwłaszcza ziemniaków i buraków. Tam, gdzie nie ma warunków do uprawy buraków, trzeba uprawiać brukiew i marchew pastewną.

Poważne znaczenie posiada dalsze zwiększenie uprawy poplonów. Obszar zajęty pod poplonami winien wzrosnąć do 1200 tys. ha. Rozszerzyć należy również uprawę takich cennych roślin pastwiskowych, jak koniczyzna, lucerna, kukurydza, koński żąb, słonecznik pastewny itd.

Dla umożliwienia zwiększenia powierzchni upraw roślin pastwiskowych państwo zakontraktuje i ekupi w 1954 roku ponad 40 tys. ton nasion i siewki w zagranicy około 2300 ton nasion roślin pastwiskowych.

Kiszenie pasz — to również powiększenie bazy paszowej. Każdy chłop powinien pozyskiwać sobie za obowiązków dobrogo gospodarza zaopatrzenie się w kiszonki. Pozwala to użytkownikom racjonalnie wszystkie złożony i niedużym kosztem za opatrzenie inwentarza na zimę. Ilość kiszonek w gospodarstwach indywidualnych winna wzrosnąć w 1955 r. o dwie trzecie. W spółdzielniach produkcyjnych dążyć należy do zwiększenia 2—3 ton paszy na jedną krowę rocznie.

Upowszechnienie kiserowania ziemniaków parowanych zaszczerdził strat związanych z ich przechowywaniem.

W związku z tym uchwała za leca budowę prostych urządzeń do kiserowania pasz przy wykorzystaniu materiałów miejscowych.

Wielu mamy już na naszej wsi przodowników rolnictwa, zamłowanych hodowców. Coraz więcej chłopów docenia znaczenie właściwego zabezpieczenia rozwoju hodowli i umiemy te pasze w swoim gospodarstwie znaleźć. Wiemy jednak do brze, że większość chłopów gospodaruje jeszcze starymi metodami, nie jest dostatecznie obnażona z wartościową klasą, mieszanek pastwiskowych, nie w pełni docenia możliwość swojego gospodarstwa. Dla tego Rząd przyjdzie z pomocą chłopom, organizując poprzez służbę rolą poradnictwo żywieniowe, pokazy kiserowania, budowanie prostych silo pasz. Państwo zapewni wzrost produkcji pasz przemysłowych, mieszanek pastwiskowych i pasz mineralnych. Chodzi o to, aby w milionach gospodarstw nauczono się z tych wszystkich metod i środków korzystać racjonalnie — w interesie własnym i gospodarki narodowej.

Warto się zatrzymać na zagadnieniu mleczności krów. Mamy w kraju dużo krów o małej mleczności. Wysoka mleczność krów zapewni właściwe żywienie. Duże znaczenie jednak dla podniesienia produktywności krów posiada właściwy rozwój hodowli zarodkowej. Dlatego, ażeby przyspieszyć poprawę jakości zwierząt gospodarskich Państwo będzie wdrażało miarę popierać rozwój hodowli zarodkowej, przeznacza znaczne kredyty dla chłopów i spółdzielni produkcyjnych na zakup sztuk zarodkowych. Równocześnie wzrosła poważnie opieka weterynaryjna. Liczba lecznic zwierząt i punktów weterynaryjnych wzrosła do 1.500 w 1955 r. Państwo znacznie rozszerzy walkę z jaiłowosciami krów i leczenie ich na koszt skarbu. Akcja szczepień ochronnych trzody i drobiu zostanie również rozszerzona.

(Dokończenie na 5 str.)

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1953 r.

w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej

W ciągu 9 lat istnienia Polski Ludowej dokonano olbrzymiej pracy w dziedzinie odbudowy hodowli ze zniszczonej wojennych oraz stworzono warunki dalszego jej rozwoju. Stan hodowli osiągnięty w 1953 r. wykazuje w porównaniu ze stanem z 1946 r. następujący wzrost:

Pogłowia	1946	1953	Wskaźnik wzrostu w latach 1946-1953 (rok 1946 = 100)
	w tysiącach	szt.	
Bydła	3.911	7.385	189
Trzody chlewnej	2.674	9.730	364
Owiec	727	3.330	458
Koni	1.730	2.720	157

Stan pogłowia trzody chlewnej na 1. VII. 1953 r. w porównaniu ze średnim stanem pogłowia w latach 1934-1938 wynosił 136,2 proc., stan pogłowia owiec 111,1 proc. Obok ilościowego wzrostu pogłowia, wzrosła również produktywność zwierząt, między innymi mleczność krów podniosła się w 1953 r. w porównaniu z 1938 r. z 1400 litrów do 1716 litrów.

Osiągnięte dzięki wysiłkowi chłopstwa pracującego, robotników rolnych i systematycznej pomocy państwa ludowego powiększenie pogłowia zwierząt gospodarskich i ich produktywności umożliwiło stały wzrost zaopatrzenia ludności w artykuły produkcji zwierzęcej. W przeliczeniu na jednego mieszkańca - roczna produkcja mięsa wołowego i wieprzowego wynosiła w 1952 r. 35,2 kg. podczas gdy w 1938 r. wynosiła 24,3 kg. produkcja mleka 342,1 litra w porównaniu z 286,9 litra w 1938 r.

Państwo ludowe, realizując konsekwentnie politykę sojuszu robotniczo-chłopskiego, okazywało chłopom wszechstronną pomoc, która w zakresie hodowli dotyczyła: dostaw inwentarza, kredytów na jego zakup oraz na odbudowę pomieszczeń dla inwentarza, ulg dla gospodarstw zwiększających hodowlę, stałe rozszerzanej opieki weterynaryjnej.

Szczególne znaczenie dla rozwoju hodowli posiada rozszerzenie przez państwo kontraktacji i związanej z nią pomocy w postaci pasz, materiałów opałowych, zaliczek pieniężnych itp.

Na specjalne podkreślenie zasługują rosnący stale rozwój hodowli zespolonej w spółdzielniach produkcyjnych. W szeregu województw spółdzielnie produkcyjne, prowadzące hodowlę zespoloną osiągnęły już, łącznie z hodowlą przyzagrodową, wyższą obsadę inwentarza żywego na 100 ha użytków rolnych oraz wyższą mleczność krów w porównaniu z gospodarstwami indywidualnymi.

Duży wzrost hodowli osiągnięty został również w Państwowym Gospodarstwach Rolnych. W porównaniu z r. 1949 pogłowia bydła wzrosło o 135,7 proc., w tym krów o 155,5 proc., trzody chlewnej o 320,9 proc., owiec o 192,8 proc.

Pomimo tych poważnych osiągnięć rozwój hodowli nie nadąża za szybko rosnącymi potrzebami w zakresie zaopatrzenia ludności w artykuły spożywcze i przemysłu w surowce pochodzenia zwierzęcego. Szczególnie niezadowalające wyniki wykazuje hodowla bydła, którego pogłowia nie osiągnęło jeszcze stanu przed wojennego. W okresie ostatnich 4 lat wzrosło tylko o 4 proc.

Poważnym brakiem w rozwoju hodowli jest zbyt duża nierównowerność zarówno obsady inwentarza na 100 ha użytków rolnych jak i produktywności zwierząt w poszczególnych rejonach kraju.

Przy przeciętnej dla kraju w gospodarce chłopskiej obsadzie inwentarza na 100 ha użytków rolnych wynoszącej w 1953 r. 38,9 szt. bydła, 47,7 szt. trzody chlewnej i 17,1 szt.

owiec - szereg województw posiada znacznie wyższą obsadę inwentarza a mianowicie: w bydle - województwa: poznańskie, łódzkie, opolskie, stalnogradzkie, rzeszowskie, krakowskie od 40,7 do 63,2 sztuk na 100 ha; w owcach - województwa: koszalińskie, kieleckie, olsztyńskie, gdańskie, białostockie, łódzkie - od 19,8 do 26,9 sztuk na 100 ha.

Natomiast część województw wykazuje znacznie niższą od średniej obsadę inwentarza na 100 ha.

Zbyt duże różnice między rejonami występują również w produktywności zwierząt gospodarskich.

Główne przyczyny niedostatecznego rozwoju hodowli w szeregu województw są następujące:

1 Nienadążanie produkcji pasz za wzrostem pogłowia. Szczególnie duże niedociągnięcia występują w gospodarstwach i użytkownikach i pastwiskach oraz w uprawach wysokowydajnych roślin pastewnych o dużej wartości białka, jak lucerna, konczyzna i inne motylkowe - zarówno na masę zieloną, jak i na nasiona. Znaczne ilości pasz zielonych i okopowych są marnotrawione skutkiem nieterminowych zbiorów i nie właściwego przechowywania. Zaniedbywanie kiszzenia i suszenia powoduje duże straty pasz zielonych i odpadkowych oraz jest przyczyną nierównowagi w żywieniu inwentarza w ciągu roku.

2 Ustalony system bodźców materialnych dla rozwoju hodowli nie zawsze na leży i elastycznie uwzględnia zmiany zachodzące w produkcji zwierzęcej i wpływ stanu bazy paszowej na opłacalność hodowli. Również przy ogólnie słuszym wymiarze obowiązkowych dostaw w praktyce często miały miejsce wypaczenia polegające na niedostatecznym uwzględnieniu konkretnych warunków terenowych.

3 Niepełne wykorzystanie możliwości odnawiania stada. Dotyczy to zwłaszcza niedostatecznego wychowu cieląt. Za mało rozwijana jest jako pomoc ze strony państwa dla wychowu cieląt i podnoszenia jakości krów - kontraktacja cieliczek i jalewek. Brak jest zorganizowanego obrotu bydlęcym użytkowym między poszczególnymi rejonami.

4 Niedostateczna troska o podniesienie produktywności zwierząt gospodarskich. Niedostateczna jest zwłaszcza opieka Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych nad rozwojem hodowli zarodo-wej, co osłabia oddziaływanie tej hodowli na podniesienie jakości stada.

Brak jest odpowiedniej ilości i wysokowartościowych rozpłodników na punktach kopulacyjnych, również nie jest w dostatecznym stopniu rozwijane sztuczne nasieniowanie zwierząt.

Niedostateczna jest pomoc i opieka udzielana gospodarstwom utrzymującym rozpłod

Część I.

nikł uznane za odpowiedzialne do hodowli.

5 Poważne zaniedbania w zakresie pielęgnacji zwierząt. Za słabo upowszechnia się postępowe metody chowu i użytkowania zwierząt. W niedostatecznym stopniu stosuje się zabiegi zmierzające do zwalczania jałowości krów i zwiększenia plenności macior.

6 Poważne zaniedbania w żywieniu zwierząt. Jednostronność w stosowaniu poszczególnych rodzajów pasz oraz nagłe zmiany sposobu żywienia w zależności od pory roku, niewłaściwe, nieoszczędne i często nierównomierne skarmianie pasz - powodują duże straty zwłaszcza w produktywności bydła. W karminu trzody chlewnej stosuje się nadmierne pasze zbożowe i ziemniaki przy nie-

dostatecznym stosowaniu pasz zielonych i kiszzonek.

7 Niewystarczające zaopatrzenie gospodarstw rolnych w materiały budowlane na remont i rozszerzanie pomieszczeń dla inwentarza oraz niedostateczne zaopatrzenie tych gospodarstw w sprzęt i narzędzia dla potrzeb hodowli.

8 Zbyt powolne wprowadzanie w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych mechanizacji robót pracochłonnych w hodowli.

9 Zbyt słaba pomoc inżynierska, udzielana przez służbę zootechniczną i weterynaryjną oraz niedostateczne upowszechnianie wiedzy rolniczej i sprzedających osiągnięć w hodowli.

10 Brak kadr fachowych w służbie zootechnicznej i niedostateczne ich przygotowanie.

I.

O zadaniach w dziedzinie rozwoju hodowli i zwiększeniu pomocy państwa dla gospodarki chłopskiej

I. Zadania dotyczące zwiększenia pogłowia i podniesienia produktywności zwierząt

Zgodnie z wytycznymi IX Plenum KC PZPR, dotyczącymi przyspieszenia rozwoju hodowli i w celu powiększenia produkcji mięsa, mleka, tłuszczów zwierzęcych, wełny oraz innych surowców pochodzenia zwierzęcego, należy zapewnić taki rozwój hodowli, aby osiągnięty w r. 1955 następujący stan pogłowia:

Bydła około 8 milionów sztuk (w tym krów co najmniej 5 i pół miliona sztuk)
Trzody 10 milionów 750 tysięcy sztuk
Owiec 4 i ćwierć miliona sztuk.

W hodowli bydła

1 Uznać, iż podstawowym zadaniem produkcji zwierząt na najbliższe lata jest przyśpieszenie wzrostu pogłowia bydła przy równoczesnym wrzucie mleczności krów i żywej wagi bydła.

2 Zobowiązać ministrów Rolnictwa oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych do ustalenia rejonowych zadań rozwoju hodowli bydła stosownie do warunków przyrodniczych i ekonomicznych oraz istniejącego stanu hodowli w poszczególnych rejonach kraju.

W zadaniach tych należy uwzględnić: - znaczne powiększenie stanu ilościowego pogłowia jako główne zadanie w województwach: koszalińskim, olsztyńskim, białostockim, zielonogórskim, gdańskim, warszawskim i w niektórych rejonach województwa lubelskiego, posiadających niedostateczne pogłowia bydła i nie wykorzystane zasoby paszy.

W hodowli trzody chlewnej

3 Pogłowia trzody chlewnej w 1955 r. powinno wzrosnąć w porównaniu do 1953 r. o 10 - 15 proc.

Ilość loch w rejonach o rozwijającej się hodowli, która hamuje niedostateczną produkcją prosiąt, a w szczególności w województwach: szczecińskim, koszalińskim, olsztyńskim i opolskim, powinna ulec zwiększeniu.

W pozostałych województwach należy w pełni utrzymać stan loch produkcyjnych, zapewniając planowany przyrost pogłowia trzody chlewnej, oraz dążyć do zwiększenia liczby miotów i poprawy odchowu prosiąt.

4 Zobowiązać ministra Rolnictwa do dokładniejszego ustalenia w porozumieniu z ministrami Skupu i Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego kierunków hodowli trzody chlewnej w poszczególnych rejonach kraju, przy dostosowaniu ras i typów trzody do rozmiarów i struktury bazy paszowej, oraz do potrzeb przemysłu mięsnego.

W szczególności należy uwzględnić następujące kierunki w rozwoju hodowli trzody: a) trzody chlewnej typu sionlnowego, przede wszystkim w rejonach gleb żłtńko-ziemiannych - województw: białostockiego i olsztyńskiego oraz niektórych powiatów województw: szczecińskiego, koszalińskiego, łódzkiego i warszawskiego;

b) trzody chlewnej typu mięsnego, przede wszystkim w rejonach gleb cięższych, posiadających warunki uprawy roślin motylkowych i przemysłowych oraz odpowiednio rozwiniętą produkcję mleka, a w szczególności w województwach: bydgoskim, gdańskim, poznańskim, krakowskim, lubelskim i rzeszowskim - przy uwzględnieniu istniejącej rejonizacji produkcji trzody chlewnej typu bekonowego;

c) produkcję trzody chlewnej typu mięsno-tłuszczowego na obszarze całego kraju, ze szczególnym uwzględnieniem rasy pulawskiej w niektórych rejonach województw: lubelskiego, warszawskiego, kieleckiego, łódzkiego, białostockiego, krakowskiego i rzeszowskiego.

5 Zobowiązać ministrów Rolnictwa oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych do zalecenia spółdzielniom produkcyjnym i PGR stosowania, w celu poprawy jakości mięsa, między innymi krzyżówek trzody chlewnej.

W hodowli owiec

6 Pogłowia owiec w 1955 roku powinno wzrosnąć w porównaniu z 1953 rokiem o 25 - 30 proc., przy czym udział owiec cienkorunnych winien wzrosnąć do 25 proc. ogólnego stanu pogłowia. Wydatność wełny od owcy w 1955 roku powinna wzrosnąć w porównaniu z rokiem 1952 co najmniej o 5 proc. oraz powinna być zapewniona poprawa jakości wełny.

7 W związku z powyższym zobowiązać ministra Rolnictwa do określenia w porozumieniu z ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych rejonowych zadań w hodowli owiec, uwzględniając następujące wytyczne:

- a) zwiększenie pogłowia owiec, ze szczególnym uwzględnieniem krajowej owcy długowłostej o wełnie jednolitej w województwach: szczecińskim, koszalińskim, gdańskim, olsztyńskim, zielonogórskim, łódzkim, warszawskim i stalnogradzkim oraz w tych rejonach województw: białostockiego, lubelskiego, wrocławskiego, krakowskiego i rzeszowskiego;
- b) nasilenie hodowli owiec merynosowych w PGR i w spółdzielniach produkcyjnych na obszarze całego kraju oraz w gospodarstwach indywidualnych w województwach: poznańskim i bydgoskim i w przyлегłych powiatach województw sąsiednich;
- c) zwiększenie pogłowia owiec górskich w południowych rejonach województw: wrocławskiego, krakowskiego i rzeszowskiego;
- d) nasilenie hodowli owiec kozuchowych w południowych rejonach województwa lubelskiego i wschodnich rejonach województwa białostockiego.

W hodowli koni

8 Pomimo stałego rozwoju mechanizacji rolnictwa koń nadal do spełnienia pełnił rolę w rolnictwie i transporcie. Hodowla koni powinna być w dalszym ciągu striczo troskliwie opiekana. Głównym zadaniem hodowli koni jest podniesienie ich jakości i upowszechnienie typu konia bardziej dostosowanego do potrzeb gospodarki rolnej.

9 W związku z powyższym zobowiązać ministra Rolnictwa do zapewnienia w porozumieniu z ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych:

- a) stworzenia na potrzeby rolnictwa i transportu rejonów hodowli konia cięższego pośladowego w województwach: warszawskim, łódzkim, białostockim i gdańskim oraz w rejonach wielkich miast i ośrodków przemysłowych;
- b) stopniowego podnoszenia jakości koni przez rozstawienie potrzebnej ilości odpowiednich ogierów, stosownie do kierunków hodowli konia w poszczególnych rejonach;
- c) zwiększenia pogłowia koni w gospodarstwach indywidualnych na obszarze województw: koszalińskiego, szczecińskiego i zielonogórskiego.

II. Zwiększenie pomocy paszowej dla gospodarki chłopskiej, uregulowanie systemu dostaw obowiązkowych, rozszerzenie kontraktacji zwierząt rzeźnych i hodowlanych oraz zwiększenie kredytów hodowlanych i zaopatrzenia w materiały budowlane

W celu zabezpieczenia rozwoju hodowli w 1954 roku, uwzględniając trudności w zakresie pasz treściwych, spowodowane słabszymi zbiorami żyta w roku bieżącym, Rada Ministrów postanowiła zwiększyć pomoc paszową udzielaną gospodarstwom chłopskim.

Ilość pasz treściwych, przeznaczonych przez państwo jako bezpośrednią pomoc dla rozwoju hodowli, zostają zwiększone w 1954 roku i osiągną około 750.000 ton.

Podstawowe ilości pasz treściwych będą skierowane na wełnę w ramach następujących form pomocy hodowlanej:

- 1 na premowanie zwiększonej o 40 proc. w porównaniu z rokiem 1953 kontraktacji trzody chlewnej mięsno-sionlnowej,
- 2 na premowanie w ramach kontraktacji trzody chlewnej bekonowej,
- 3 na premowanie paszami za dostarczenie w okresie od 1 lutego do 31 lipca 1954 roku - w ramach obowiązkowych dostaw - sztuk trzody chlewnej mięsno-sionlnowej o wyższej wadze,
- 4 na pomoc paszową gospodarstwom chłopskim utrzymującym maciora,
- 5 na zwiększoną znacznie pomoc paszową dla gospodarstw utrzymujących rozpłodników i wyciągaczy, w ramach kontraktacji wychowu cieliczek, jalewek, buhajków, knurów i tryków.
- 6 na premowanie paszami dostaw nadobowiązkowych mleka w okresie objętych premowaniem,
- 7 na premowanie paszami za wywóz drewna z lasu oraz za prace transportowe wykonywane przez chłopów dla niektórych przedsiębiorstw usłownionych.

Poza zwiększoną pomocą paszową, która stanowi poważny czynnik dla ułatwienia rozwoju hodowli w 1954 roku, podjęte zostaną dalsze środki dla zwiększenia materialnego zainteresowania chłopów w powiększaniu towarowej produkcji zwierzęcej.

Środki te polegają na:

- 1) rozszerzeniu zwolnień i zamienników stosowanych w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych i mleka;
- 2) podwyższeniu premii pieniężnych za terminową dostawę trzody chlewnej w obowiązkowych dostawach;
- 3) stworzeniu dodatkowych bodźców materialnych dla podniesienia jakości i wagi bydła rzeźnego;

(Ciąg dalszy na 4-ej str.)

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1953 r.

(Ciąg dalszy z 3 str.)

- 4) zapewnieniu dogodniejszych warunków dla producentów dostarczających w ramach kontraktacji prosięta i warchlaki;
- 5) znacznym powiększeniu w 1954 r. pomocy kredytowej przeznaczanej dla gospodarstw chłopskich na zakup jałówek i krów;
- 6) stworzeniu warunków dla znacznie szybszego rozszerzenia hodowli zarodkowej.

W sprawie obowiązkowych dostaw

Zgodnie z wytycznymi IX Plenum KC PZPR dotyczącymi obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka, w celu zapewnienia dalszego wzrostu dochodów gospodarstw małorolnych i średniorolnych, uzyskiwanych ze sprzedaży nadwyżek pozostających po wykonaniu dostaw obowiązkowych, Radą Ministrów postanawia:

1 Rozszerzyć na rok 1954 i lata następne system zwolnień, ulg i zamienników stosowanych w dostawach obowiązkowych zwierząt rzeźnych i mleka.

2 Ustalić dla obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka normy powiatowe z roku 1953.

3 Obniżyć powiatowe normy obowiązkowych dostaw mleka na rok 1954 dla 71 powiatów o 10 do 20 litrów z ha, a normy dla pozostałych powiatów utrzymać na poziomie z 1953 roku.

4 Zwolnić całkowicie z dnies 1 stycznia 1954 roku od obowiązkowych dostaw żywego i mleka gospodarstwa małorolne o powierzchni do 1 ha użytków rolnych.

5 Zwolnić indywidualne gospodarstwa rolne, którym przydzielono do zagospodarowania odłogi i inne nierogoszpodarowane użytki rolne, od obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka przypadających z tych gruntów na okres trzech pierwszych lat ich użytkowania.

6 Zwolnić spółdzielnie produkcyjne, którym przekazano do użytkowania odłogi i nierogoszpodarowane użytki rolne od obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka przy padających z tych gruntów na okres trzech pierwszych lat ich użytkowania.

W czwartym roku użytkowania obliczać wysokość obowiązkowych dostaw z tych gruntów przy zastosowaniu normy ulgowej w wysokości 50 proc. normy obowiązującej spółdzielni. W piątym roku użytkowania obliczać wysokość obowiązkowych dostaw z tych gruntów — przy zastosowaniu normy ulgowej — w wysokości 70 proc. normy obowiązującej spółdzielni. W dalszych latach grunty te obciążać pełną normą ustaloną dla spółdzielni.

7 Zwolnić z dnies 1 stycznia 1954 roku od obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka gospodarstwa rolne o obszarze użytków rolnych nie przekraczającym 2 ha jeżeli:

- a) posiadacz gospodarstwa ma powyżej 60 lat a w gospodarstwie nie ma innych członków rodziny w wieku ponad 14 lat — zdolnych do pracy,
  - b) posiadacz gospodarstwa albo członek jego rodziny pracujący w tym gospodarstwie odbywa służbę wojskową i w gospodarstwie nie ma oprócz jednej osoby zdolnej do pracy — innych członków rodziny w wieku ponad 14 lat,
  - c) posiadacz gospodarstwa ma na utrzymaniu 5 lub więcej dzieci w wieku poniżej 14 lat.
- 8** Nie wliczać pastwisk громадських do obszaru użytków rolnych podlegających obciążeniu obowiązkowymi dostawami.
- 9** Obniżyć wysokość dostaw zwierząt rzeźnych i mleka gospodarstwom spółdzielczym i indywidualnym posiadającym:
- a) od 30 — 40 proc. użytków rolnych w V i VI kl. — o 20 proc.,
  - b) od 40 — 50 proc. użytków rolnych w V i VI kl. — o 30 proc.,

c) powyżej 50 proc. użytków rolnych w kl. V i VI — o 40 proc.

Wymienione wyżej obniżki stosuje się od powierzchni użytków rolnych V i VI klasy, posiadanych przez wymienione gospodarstwa.

10 Zezwolić gospodarstwom:

- a) o obszarze do 2 ha użytków rolnych na wykonanie w całości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych lub drobiem, albo zwierzętami hodowlanymi lub wełną owczą potną,
- b) o obszarze ponad 2 do 5 ha użytków rolnych na wykonanie 30 proc. zobowiązania dostaw zwierząt rzeźnych — dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych lub drobiem albo zwierzętami hodowlanymi, lub wełną owczą potną,
- c) o obszarze ponad 5 ha użytków rolnych na wykonanie 30 proc. obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dowolnym rodzajem zwierząt rzeźnych, zwierzętami hodowlanymi lub wełną owczą potną,
- d) położonym w rejonach o intensywnej hodowli owiec na wykonanie całości zobowiązania rocznego — przez dostawę wełny owczej potnej,
- e) specjalizującym się w hodowli owiec poza rejonami hodowli owiec — na wykonanie za zgodą właściwych władz obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych — dostawę wełny owczej potnej.

11 Zobowiązać ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego do wydawania w porozumieniu z ministrem Skupu gospodarstwom rolnym położonym w rejonach o niedostatecznej sieci punktów skupu mleka — zezwoleń na wykonanie obowiązkowych dostaw mleka dostawą masła oseklowanego.

12 Ustalić z dnies 1 stycznia 1954 r. premie pieniężne dla gospodarstw rolnych, które wykonają obowiązkowe dostawy w żywcu trzody chlewnej, zgodnie z terminarzem zatwierdzonym przez prezydium rad narodowych, w następującej wysokości:

- 25 proc. obowiązującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych za dostawy trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 lipca do 31 sierpnia 1954 r.,
- 20 proc. obowiązującej ceny skupu w dostawach obowiązkowych — za dostawę trzody wykonane w terminach uprzednio ustalonych na okres od 1 października do 30 listopada 1954 r.,
- 10 proc. obowiązującej ceny za dostawy trzody chlewnej wykonane przed terminem określonym w terminarzu dostaw.

13 Przyznać gospodarstwom rolnym, które dostarczą w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 lipca 1954 r. na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych tuczniki o wadze nie niższej niż 130 kg, a dla tuczników rasy gotębskiej (w terenach określonych przez Min. Skupu) nie niższej niż 115 kg — prawo do nabycia paszy treściwej w wysokości:

- a) 0,5 kg paszy treściwej — za każdy kg żywej wagi zaliczony na obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych,

b) 1 kg paszy treściwej — za każdy kg nadwyżki powstałej z tego tucznika za

liczony na dostawę ponadobowiązkową.

W sprawie umorzenia zaległych dostaw obowiązkowych mleka małorolnym i średniorolnym gospodarstwom chłopskim oraz pomocy tym gospodarstwom w nabyciu krów i jałówek

14 Umorzyć wszystkim gospodarstwom o obszarze nie przekraczającym 2 ha użytków rolnych, z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych i mleczarskich, całość zaległości z tytułu obowiązkowych dostaw mleka za rok 1952.

Wykonane przez te gospodarstwa obowiązkowe dostawy mleka za rok 1952 zaliczyć na poczet zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych za rok 1952, bądź na poczet obowiązkowych dostaw mleka lub innych produktów rolnych w roku 1953.

15 Umorzyć w uzasadnionych przypadkach gospodarstwom o obszarze od 2 do 7 ha użytków rolnych zaległości w obowiązkowych dostawach mleka za rok 1952.

16 Umorzyć wszystkim członkom spółdzielni produkcyjnych zaległości w dostawach obowiązkowych mleka za rok 1952, przypadające z tytułu posiadania działek przyzagrodowych.

a) umorzyć zobowiązania w obowiązkowych dostawach mleka za rok 1952 członkom spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areał nie przekraczający 2 ha użytków rolnych w tych przypadkach, gdy byli oni obciążeni obowiązkowymi dostawami mleka z tych użytków.

b) zaliczyć członkom spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areał nie przekraczający 2 ha użytków rolnych wykonane za rok 1952 obowiązkowe dostawy mleka na zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych z 1952 r. bądź na obowiązkowe dostawy innych produktów rolnych za rok 1953.

17 Umorzyć wszystkim członkom spółdzielni produkcyjnych, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areał nie przekraczający 1 ha użytków rolnych, zobowiązania z tytułu obowiązkowych dostaw mleka za rok 1953 w tych przypadkach, gdy byli oni obciążeni obowiązkowymi dostawami mleka z tych użytków.

Wykonane przez członków spółdzielni, którzy wnieśli do spółdzielni cały posiadany areał, nie przekraczający 1 ha użytków rolnych, dostawy mleka za rok 1953 zaliczyć na poczet obowiązkowych dostaw innych produktów rolnych.

18 Zawiesić wykonanie bieżących dostaw mleka za rok 1954 do dnia 30 czerwca 1954 roku gospodarstwom rolnym o obszarze użytków rolnych do 3 ha (z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych), które na dzień 1 października 1953 r. nie posiadały krów — pod warunkiem, że podejmą one zobowiązanie na bycie krów lub jałówek w terminie do 30. 6. 1954 r.

a) zwolnić od obowiązkowych dostaw mleka za rok 1954 wyżej wymienione gospodarstwa, jeśli w terminie do dnia 30. 6. 1954 r. zaopatrzą się w krowy,

b) gospodarstwa rolne, o których mowa wyżej, jeśli w terminie do dnia 30. 6. 1954 r. zaopatrzą się w jałówki, zwolnić od obowiązkowych dostaw mleka za rok 1954 oraz na dalszy okres do czasu doprowadzenia zakupionych jałówek do stanu mleczności.

19 Przyznać się na rok 1954 obniżenie obowiązkowych dostaw mleka w wysokości:

- a) 200 litrów mleka za każde cielę pozostawione do chowu,
- b) 300 litrów mleka za każde cielę pozostawione do chowu, a pochodzące od krowy zapisanej do ksiąg wstępnych lub głównych,
- c) 300 litrów mleka za każdego buhaja z tymczasowym świadectwem uznania,
- d) 500 litrów mleka za każdego buhaja ze stałym świadectwem uznania.

20 Zwiększyć znacznie w 1954 r. sumę kredytów długoterminowych i krótkoterminowych, udzielanych małorolnym i średniorolnym gospodarstwom chłopskim oraz członkom spółdzielni produkcyjnych na zakup krów i jałówek.

- a) przeznaczyć w 1954 r. na kredyty długoterminowe na zakup krów i jałówek do 150 mln. zł tj. 3 razy więcej niż w 1953 r.
- b) przeznaczyć w 1954 r. na kredyty krótkoterminowe na zakup krów i jałówek 100 mln. zł oraz na zakup — innych zwierząt gospodarskich — 60 mln. zł.
- c) zobowiązać ministra Finansów do ustalenia w porozumieniu z min. Rolnictwa trybu i warunków udzielenia kredytów na zakup krów, jałówek i cieliczek.

Rozszerzenie kontraktacji zwierząt rzeźnych i środków pomocy produkcyjnej udzielanej gospodarstwom kontraktującym

21 Zobowiązać ministra Skupu do powiększenia planu kontraktacji trzody chlewnej mięsno-słoninowej na rok 1954 do wysokości 1.400.000 sztuk wobec około 1.000.000 sztuk w roku 1953.

22 Zobowiązać ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego do zakotraktowania na dostawy w roku 1954 — 1.300.000 szt. trzody chlewnej bekonowej.

23 Uzyskać za dostarczone z kontraktacji sztuki trzody chlewnej mięsno-słoninowej i bekonowej korzystne warunki zapłaty oraz premie hodowlane w postaci prosiąt pasz, węgla i płót na wysokości obowiązkowej w roku 1953.

24 Zobowiązać ministra Skupu do zwiększenia planu kontraktacji prosiąt i warchlaków na dostawę w roku 1954 — do wysokości 300.000 sztuk wobec 100.000 sztuk w roku 1953. Zapewnić producentom dostarczającym zakotraktowaną prosiętą lub warchlaki zapłatę za dostarczone sztuki w/g ceny kształtującej się w obrocie wolnorynkowym w czasie

liczony na dostawę ponadobowiązkową.

25 Przyznać gospodarstwom rolnym — utrzymującym maciory prawo do nabycia paszy treściwych za każdy miot wnoszący co najmniej 6 żywych prosiąt w okresie od 1 marca do 30 czerwca 1954 r. w ilości:

- 40 kg — za miot od maciory
- 75 kg — za miot od maciory zapisanej do ksiąg głównej lub wstępnej.

26 Zobowiązać ministra Skupu do powiększenia planu kontraktacji młodego bydła

rzeźnego w roku 1954 do ilości 200.000 sztuk wobec 80.000 sztuk w roku 1953.

27 Wprowadzić nową, korzystną dla hodowcy formę odraczania terminu dostawy zakotraktowanego młodego bydła na okres czasu umożliwiający hodowcy odchowanie sztuki do wagi nie niższej niż 180 do 200 kg, w zależności od rasy bydła. Producentom dostarczającym odchowane bydło wypłacać dodatkową premię w wysokości zł 200 za każdą sztukę, która osiągnie wagę powyżej 180 lub 200 kg żywca, w zależności od rasy.

28 W celu stworzenia materialnego zainteresowania hodowców w poprawie jakości bydła rzeźnego zmienić z dnies 27.12.1953 r. ceny skupu za całe sztuki lub części sztuki bydła rzeźnego (wyrażone w kg żywej wagi) stanowiące nadwyżkę ponad obowiązkowe dostawy zwierząt — w zależności od jakości tego bydła — w sposób następujący:

- Ceny bydła I klasy — o 30 proc., II klasy — o 35 proc., III klasy — o 20 proc., IV klasy — o 10 proc., a ceny bydła pozostałych klas utrzymać na niezmienionym poziomie.

29 Zobowiązać ministra Rolnictwa do wprowadzenia kontraktacji rozpiędzów pochodzących od zwierząt zapisanych do ksiąg zwierząt zarodkowych w następującym rozmiarze:

	1954 r.	1955 r.
Buhajów — z obowiązkowym dostawą w wieku co najmniej 12 miesięcy	10.000 szt.	15.000 szt.
Knurów — z obowiązkowym dostawą w wieku co najmniej 9 miesięcy	3.000 szt.	4.000 szt.
Tryków — z obowiązkowym dostawą w wieku co najmniej 12 miesięcy	9.000 szt.	12.000 szt.

30 Ustalić następujące warunki kontraktowania rozpiędzów:

- 1) przy kontraktacji buhajów:
  - a) zapłatę według obowiązującego cennika zakupu materiału hodowlanego,
  - b) prawo do nabycia 180 kg paszy treściwej przy podpisaniu umowy, — dalszych 150 kg paszy treściwej po upływie 6 miesięcy od podpisania umowy,
  - c) obniżenie wysokości obowiązkowej dostawy mleka o 500 litrów,
  - d) prawo do zaliczenia na życzenie dostawcy dostarczonej sztuki na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych gospodarstwo powyżej 2 ha do wysokości 30 proc. wymiaru, zaś gospodarstwom do 2 ha do wysokości 100 proc. wymiaru,
- 2) przy kontraktacji knurów:
  - a) zapłatę według obowiązującego cennika zakupu materiału hodowlanego,
  - b) prawo do nabycia 100 kilogramów paszy treściwej przy podpisaniu umowy oraz dalszych 100 kg paszy treściwej po upływie 6 miesięcy od podpisania umowy, prawo do nabycia 400 kg węgla,
  - d) prawo do zaliczenia na życzenie dostawcy dostarczonej sztuki na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych do wysokości 100 proc. wymiaru,
  - e) premię, uprawniającą do zakupu paszy treściwej w wysokości:
    - 100 kg paszy treściwej przy kontraktacji cieliczek z dostawą w wieku 6—8 miesięcy,
    - 200 kg paszy treściwej przy kontraktacji jałówek z dostawą w wieku 15—18 miesięcy,
  - przy czym 50 proc. przysługującej premii paszowej kontraktujący ma prawo nabyć przy podpisaniu umowy, a pozostała ilość po wykonaniu dostawy.

31 Zobowiązać ministra Rolnictwa do rozszerzenia kontraktacji hodowlanych cieliczek i wprowadzenia kontraktacji hodowlanych jałówek — przede wszystkim od krów zapisanych do ksiąg

zawierających do liczb: 75 tys. sztuk w 1954 r. i 100 tys. sztuk w 1955 roku, w porównaniu z 25 tys. sztuk kontraktowanych w 1953 roku.

32 Ustalić następujące warunki kontraktacji cieliczek i jałówek hodowlanych:

- a) cenę w wysokości złotych 7,50 za 1 kg żywej wagi dostarczonej sztuki,
- b) dodatek hodowlany w wysokości 10—45 proc. ceny podstawowej, ustalony w zależności od jakości i pochodzenia dostarczonej sztuki,
- c) obniżenie wysokości obowiązkowej dostawy mleka o 300 litrów za każdą dostarczoną sztukę,
- d) prawo do zaliczenia na życzenie dostawcy dostarczonej sztuki lub jałówki na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych gospodarstwo powyżej 2 ha do wysokości 30 procent wymiaru, zaś gospodarstwo do 2 ha do wysokości 100 proc. wymiaru,
- e) premię, uprawniającą do zakupu paszy treściwej w wysokości:
  - 100 kg paszy treściwej przy kontraktacji cieliczek z dostawą w wieku 6—8 miesięcy,
  - 200 kg paszy treściwej przy kontraktacji jałówek z dostawą w wieku 15—18 miesięcy,
  - przy czym 50 proc. przysługującej premii paszowej kontraktujący ma prawo nabyć przy podpisaniu umowy, a pozostała ilość po wykonaniu dostawy.

33 Zobowiązać ministra Rolnictwa do zapewnienia rozpiędzów, cieliczek i jałówek hodowlanych, pochodzących z kontraktacji w latach 1954—1955, do spółdzielni produkcyjnych i państwowych gospodarstw rolnych, dla członków spółdzielni produkcyjnych i pracowników PGR nie posiadających krów oraz dla indywidualnych gospodarstw małorolnych i średniorolnych.

34 Zobowiązać ministra Rolnictwa do zorganizowania, w porozumieniu z ministrem Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, doboru:

- a) najwartościowszych lopek typu bekonowego z materiału zakotraktowanego i z dostaw PGR do liczb: w 1954 r. — 20.000 sztuk i w 1955 r. — 25.000 sztuk oraz rozpiędzów tych (Dokroczenia na 5 str.)

Dla szybszego wzrostu produkcji rolniczej zwiększenia hodowli

Przemówienie wiceprezesa Rady Ministrów towarzysza Zenona Nowaka wygłoszone w Sejmie 18 bm.

(Dokończenie z 2 str.)
Opieka zootechniczna została znacznie zwiększona, będą stworzone rejony zootechniczne, przydziela rad narodowych zasillone zostaną przez nową kadrę zootechników, a w każdej gromadzie zostanie wybrany przewodnik hodowli. Przewodnicy ci będą szkoleni na odpowiednich kursach. Pomoc państwa obejmie również dziedzinę budownictwa.

Na wieś zostanie skierowana znacznie większa niż dotychczas ilość materiałów budowlanych. Pierwszeństwo w na bywanlu tych materiałów będą miały ci, którzy rozwijają hodowlę. Gospodarstwa chłopscy otrzymają również znacznie zwiększone kredyty na naprawę budynków i nowe budownictwo.

Kontraktacja — zachęta i pomocą dla chłopów w rozwijaniu hodowli

Dużą zachętą i pomocą w hodowli jest prowadzona przez Rząd od dłuższego czasu kontraktacja zwierząt. Kontraktacja ta dobrze znana jest chłopom i bardzo przez nich ceniona. Państwo zapewnia chłopom dodatkową paszę, węgiel i korzystne ceny, co daje poczucie pewności każdemu hodowcy w jego rachunkach gospodarskich.

Trzeba, żeby wszyscy uczeni chłopi — w dobre zrozumianym interesie własnym i Państwa — pilnowali w gromadzie uczciwości w kontraktacji i żeby wydrwiroszów lepili.

Rząd rozszerzył znacznie kontraktację zwierząt hodowlanych, zwłaszcza cielętek i jałowek hodowlanych oraz uznanych rozplodników — buhajów, knurów i tryków. Praca włożona przez chłopów gospodarujących indywidualnie, czy też przez spółdzielnię produkcyjną w wychów takich rozplodników opłaci się sownie, a gospodarce narodowej przysporzy materiału zarodowego do poprawy jakości bydła i trzody.

Na rok 1954 jest przewidziany dalszy znaczny wzrost kontraktacji, kontraktacja trzody chlewnej zwiększy się o 400 tysięcy sztuk, bydła rzeźnego — wyniesie dwa i pół raza więcej niż w 1953 roku. Dla dalszego rozwoju hodowli trzody zakontraktuje się w 1954 r. trzy razy więcej psiat i warchlaków niż w roku 1953 przy zagwarantowaniu rolnikowi szczególnie dogodnych warunków. Będzie więc lepszy materiał do tuczu i będzie go więcej.

Wróg usiłował tu i ówdzie bałamucić mniej świadomych chłopów, że nie warto zwiększać bazy paszowej, ani rozszerzać hodowli, bo rzekomo dostawy mają być zwiększone i chłopu nie opłaci się praca. Kłamstwo ma krótkie nogi. Rząd utrzymuje bez zmian dotychczasowe powiatowe normy dostaw obowiązkowych żywcio. Natomiast dla mleka Rząd zmniejsza normy dostaw o 10—20 litrów od hektara w 70 powiatach, utrzymując je dla pozostałych powiatów bez zmian.

Przy kontraktacji trzody chlewnej Państwo stawia za warunek uprzednie wykonanie dostaw obowiązkowych. Znajdują się jednak tacy spekulanci, którzy nie wywiązują się ze swych obowiązków wobec Państwa, ale kontraktują przy pomocy swych współników.

Ulgę w obowiązkowych dostawach żywcia i mleka dla małoprolnych chłopów

Równocześnie Rząd rozszerza system zwolnień i ulg przede wszystkim dla gospodarstw do 2 ha, a w pewnych warunkach do 3 ha. Dotąd tylko gospodarstwa do pół hektara zwolnione były z dostaw żywcia i mleka. Od 1 stycznia 1954 r. będą zwolnione z dostaw mleka i żywcia gospodarstwa do 1 ha oraz gospodarstwa do 2 ha — w wypadku gdy rodzina jest wielodzietna, bądź gdy gospodarz ma powyżej 60 lat, a w gospodarstwie nie ma innych członków rodziny w wieku ponad 14 lat — zdolnych do pracy lub gdy jedyny zdolny do pracy członek rodziny chłopskiej służy w wojsku, a nie ma kto pracować na gospodarstwie. Dalsza nowa ulga dotyczy gospodarstw do 3 ha, które nie miały do października 1953 r. krowy. Użytkują one zwolnienie z dostaw mleka w 1954 r. pod warunkiem, że kupią krowę lub jałówkę z tym, że jeżeli nabędą jałówkę, uzyskają zwolnienie na dalszy okres do czasu otrzymania od niej mleka. Zeby ułatwić tym małoprolnym nabycie krowy lub jałówki Rząd zwiększył przeznaczony na ten cel kredyty w 1954 roku do 250 milionów zł.

Ze specjalnych ulg korzystają członkowie spółdzielni produkcyjnych.

Jaki jest cel tych ulg i zwolnień, które Rząd przyznaje przede wszystkim biedocie wiejskiej? Te ulgi i zwolnienia — to pomoc państwa dla biedy w celu umocnienia jej gospodarstw i podniesienia ich produkcji. Te ulgi — to broń dana jej w ręce do walki z wyzyskiem kulackim. Setki tysięcy małoprolnych chłopów zwolnionych od obowiązkowych dostaw mleka i żywcia uzyskują znacznie zwiększone dochody dzięki temu, że będą mogli zbywać na bardzo korzystnych warunkach kontraktacyjnych swą produkcję hodowlaną, a zwiększony dochód biedoty wiejskiej to ograniczanie możliwości wyzysku jej przez kulaków. W ten sposób państwo ludowe pomaga biedocie wiejskiej rozwijać hodowlę, poprawiać jej sytuację gospodarczą oraz wzmacniać jej pozycję w gromadzie.

O dalszy rozwój hodowli w spółdzielniach produkcyjnych i PGR-ach

Szczególą troską otacza państwo ludowe rozwój hodowli w spółdzielniach produkcyjnych. Wiele spółdzielni prowadzących zespółowaną hodowlę uzyskało już bardzo dobre rezultaty, które przyniosły wydajne zwiększenie dochodów spółdzielcom. Spółdzielnie produkcyjne mają wszelkie warunki, aby rozwijać hodowlę w sposób najbardziej racjonalny, nowoczesny i rentowny, w ramach zespółowanego gospodarstwa, jak również w swych gospodarstwach przyzgodowych. Rozwojowi hodowli zespółowanej poważnie sprzyja uchwała Rządu zabezpieczająca spółdzielniom środki finansowe dla natychmiastowego

Niezwykle doniosła jest również uchwała Rządu w sprawie rozwoju hodowli — dla chłopów średniorolnych, których udział w hodowli jest bardzo wybitny. Uchwała ta umacnia przeświadczenie chłopów średniorolnych, że państwo ludowe dba o rozwój ich gospodarki i zapewnia im zwiększone dochody za rzetelną pracę.

Wielkie znaczenie dla małoprolnych i średniorolnych chłopów gospodarujących indywidualnie posiadające bądź regulowane sprawy związane z pracą i opłatami za usługi GOM oraz sprawniejsza niż dotychczas organizacja pomocy sąsiedzkiej. Będzie to niewątpliwie dalszy poważny krok w pomocy produkcyjnej dla biedoty chłopskiej, w ograniczaniu wyzysku kulackiego na wieś.

Zwiększona pomoc dla spółdzielni produkcyjnych w parze z wydajniejszą pracą samych spółdzielców przysporzy im dalszy wzrost dochodów, przyniesie korzyści państwu, po-

woli zarazem spółdzielniom, poprzez właściwy rozwój hodowli zarodowej, okazywać większą pomoc indywidualnym chłopom pracującym w podnoszeniu jakości ich hodowli.

Poważne osiągnięcia Państwowych Gospodarstw Rolnych, zwłaszcza w zakresie wzrostu liczebności pogłowia, nie mogą przesłonić szeregu braków w samym stanie hodowli, szczególnie na odcinku hodowli zarodowej. Uchwała Rządu z dnia 17 grudnia nakłada na PGR nowe poważne zadania — PGR-y winny stać się ośrodkami wzorowo postawionej hodowli, co pozwoli im w większej niż dotychczas mierze zapoatrzyć spółdzielnie produkcyjne i indywidualnych chłopów pracujących w materiał hodowlany wysokiej jakości oraz dostarczać państwu coraz większej ilości mięsa, tłuszczu i nabiału.

Do dalszego rozwoju hodo-

Rząd opracowuje szereg uchwał stwarzających warunki dalszego szybszego wzrostu produkcji rolniczej

Zadania zapewnienia szybszego wzrostu produkcji rolniczej wymagają mobilizacji całego zespołu środków we wszystkich działach gospodarki narodowej, a przede wszystkim w dziedzinie samej gospodarki rolnej. Rząd opracowuje szereg uchwał, które mają na celu stworzenie chłopom pracującym w gospodarstwach indywidualnych i w spółdzielniach produkcyjnych oraz robotnikom i pracownikom PGR — warunków dla osiągnięcia lepszych wyników w ich pracy.

Prairie poinformować Wysocką Izbę o szeregu przedsięwzięć, które w najbliższym czasie będą podjęte przez Radę Ministrów.

Wykonanie planów rozwoju produkcji rolniczej wymaga umocnienia i sprzyjającego klimatu w sprawach rolnymi w terenie. Służyć temu będzie uchwała o organizacji wojewódzkich i powiatowych zarządów rolnictwa, jak również uchwały zapewniające lepsze wykorzystanie specjalistów — rolników.

Pałaca sprawa organizacji nasennictwa i dalszego jego rozwoju w kierunku pełnego zabezpieczenia naszego rolnictwa w wysokiej jakości nasienia zostanie uporządkowana w najbliższym już czasie.

Zaopatrzeniu rolnictwa w większą ilość maszyn i narzędzi rolniczych oraz gospodarstw chłopskich i robotników rolnych w materiały budowlane, drewno użytkowe i inne poświęcone będą specjalnie uchwały.

Wielkie znaczenie dla małoprolnych i średniorolnych chłopów gospodarujących indywidualnie posiadające bądź regulowane sprawy związane z pracą i opłatami za usługi GOM oraz sprawniejsza niż dotychczas organizacja pomocy sąsiedzkiej. Będzie to niewątpliwie dalszy poważny krok w pomocy produkcyjnej dla biedoty chłopskiej, w ograniczaniu wyzysku kulackiego na wieś.

Przygotowywana uchwała o usprawnieniu pracy POM-ów zmierzająca do organizacyjnego i gospodarczego umocnienia spółdzielni produkcyjnych.

Realizacja uchwały w sprawie rozwoju hodowli, jak i wszystkich następujących uchwał Rządu winna stać w centrum uwagi wszystkich organizacji politycznych, społecznych i gospodarczych, a w pierwszym rzędzie rad narodowych, które w pełni poćzuwać się winny do odpowiedzialności za rozwój rolnictwa na swoim terenie.

will w Państwowych Gospodarstwach Rolnych przyczyni się niewątpliwie zmianie systemu płac w kierunku zwiększenia materialnego zainteresowania pracowników zatrudnionych w hodowli wynikami produkcji. Opracowanie tych zmian w systemie plac w PGR-ach dobiega już końca.

Rozwój hodowli wymaga coraz pełniejszego oparcia jej o osiągnięcia nowoczesnej nauki. Współpraca uczonych jest jednym z szczególnie dziś ważnych warunków najbardziej właściwego i celowego wykorzystania ogromnych środków, jakie państwo kładzie na zwiększenie pogłowia i podniesienie jego jakości. Nie ulega wątpliwości, że naszej uczeni winna jeszcze większą niż dotychczas wkład do tak ważnej dla wzrostu dobrobytu całego narodu sprawy, jaką jest zapewnienie szybszego rozwoju hodowli.

Dziś bardziej, niż kiedykolwiek inicjatywa organizacji i renowych, ich zdolność wkliwego i przemysłowego opracowania, na podstawie uchwały Rządu konkretnego planu działania w celu podniesienia produkcji rolniczej, decydować będzie o pełnym wykorzystaniu zwiększonej pomocy państwa dla chłopów pracujących. Od pracy rad narodowych, od silnej oddziaływania i umiejętność skupienia wokół siebie naszerzych mas chłopskich w oparciu o doświadczenie, inicjatywę i aktywność chłopów produkcyjnych w produkcji i w konwencie obowiązków wobec państwa ludowego — zależy rozwój produkcji rolniczej, wzrost dobrobytu i kultury wsi.

Wysoka Izba, mamy pewność, że istnieją wszelkie warunki dla szybszego i wzrostu stopy życiowej ludzi pracy w naszym kraju. Skąd czerpiemy tę pewność? Pewność tę czerpiemy stąd, że mamy szeroko rozbudowany przemysł socjalistyczny, który podoła stawianym mu zadaniom i zaopatrzy rolnictwo w niezbędną ilość maszyn, narzędzi rolniczych i nawozów sztucznych. Pewność tę czerpiemy stąd, że chłopi pracujący dają wytrwale do podniesienia swej produkcji. Pewność tę czerpiemy stąd, że wskazania IX Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wywołały w masach pracujących głęboki odzwiek i szereg zadowolenie. Nasza klasa robotnicza coraz głębiej rozumie swą odpowiedzialność nie tylko za dalszy rozwój przemysłu, lecz również za rozwój naszego rolnictwa, za dalsze zacieknięcie spójni między miastem i wsią. Chłopi pracujący zespółowali i indywidualnie przejawiają coraz żywszą inicjatywę w kierunku wzrostu produkcji rolniczej. Robotnicy, chłopci pracujący i inteligencja wysuwają konkretne wnioski ze wszystkich dziedzin pracy, które przyspieszają wcielanie w życie hasła szybszego podniesienia stopy życiowej narodu.

W walce o podniesienie produkcji rolniczej w ciągu dwóch lat o 10 procent musi chłopstwu pracującemu wydanie przyjąć z pomocą klasa robotnicza — swoją coraz większą i lepszą produkcją artykułów służyących rolnictwu — maszyn i narzędzi, nawozów sztucznych i artykułów masowego użytku, swoim doświadczeniem w wal-

ce o podniesienie wydajności pracy, swoją świadomością polityczną i doświadczeniem organizacyjnym. Ta codzienna

pomoc i współpraca wzmocni jeszcze bardziej sojusz robotniczo-chłopski, fundament naszej władzy ludowej.

Osiarna praca patriotycznych mas chłopskich i pomoc klasy robotniczej — rękoinią zwycięstwa

Rząd wyraża swoje najgłębsze przekonanie, że chłopci pracujący, a w ich pierwszym szeregu chłopci — spółdzielcy, w zwiększonej pomocy państwa ludowego i klasy robotniczej czerpać będą podnieście do jak największej aktywności, do wykorzystania wszystkich swych zdolności, całej swej zapobiegliwości i gospodarności dla rozwijania produkcji rolniczej. Wraz z klasą robotniczą krocząć będą pod wspólnym sztandarem, nad którym wypisane jest szczytne hasło walki o dobrobyt i kulturę ludzi pracy w mieście i na wieś. Osiarna praca naszych głęboko patriotycznych mas chłopskich, świadomych dobra wsi i całego kraju, wparłych przez zwiększoną pomoc państwa i klasy robotniczej jest rękoinią dalszego, szybszego rozwoju na-

szerszo rolnictwa, lepszego i podniesienia w produkty rolne dla całej ludności.

Rząd żyje głęboką nadzieją, że poparcie ze strony Wysokiego Sejmu podjętych przez Rząd uchwał w dziedzinie rozwoju hodowli i bazy paszowej, że aktywne współdziałanie Obywateli Posłów w realizacji tych uchwał — wydatnie przyczyni się do ich popularyzacji wśród najezerszych mas chłopskiej pracującej, wśród całego narodu. Będzie to niezwykle ważny i doniosły krok na kierunku rozwoju całego naszego państwa, a tym samym — w kierunku szybszego wzrostu dobrobytu mas pracujących, co przysparzać będzie nowych sił, nowych osiągnięć, nowej potężnej naszel Ojczyźnie. (Ilucnie, długotwale okłaki!)

Uchwała Rady Ministrów

(Dokończenie z 4 str.)
loszek pomiędzy spółdzielniami produkcyjnymi i indywidualnymi gospodarstwach chłopskimi w celu poprawienia jakości trzody chlewnej w rejonach produkcji bekowowej.

b) odpowiedzialność za ich użycie w tuczarni Centralnego Zarządu Tuczni

Przemysłowego w liczbie w 1954 r. — 10.000 sztuk i w roku 1955 — 20.000 sztuk oraz do rozprawy o cenach tych loszek pomiędzy spółdzielni produkcyjnymi i indywidualnymi gospodarstwach chłopskich w rejonach o niedostatecznym nasieniu loch.

Poprawa zaopatrzenia gospodarstw chłopskich w materiały budowlane, sprzęt i narzędzia

W celu wydajnej poprawy zaopatrzenia wsi w materiały budowlane, sprzęt i narzędzia dla potrzeb hodowli Rada Ministrów postanawia:

35 Zobowiązać przewodniczącego PKPG do uwzględnienia w planach na rok 1954 zwiększonej ilości materiałów budowlanych przeznaczonych do sprzedaży przez sieć centrali rolniczej „Samopomoc Chłopska” oraz ministra Handlu Wewnętrznego i przydziału narodowych do zapewnienia ich sprawnej dystrybucji z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie potrzeb rozwoju hodowli.

36 Ustalić pierwszeństwo w nabywaniu materiałów budowlanych dla gospodarstw, które:

- a) nabywają jałowiznę lub krowy w ramach pomocy państwa, a także w obrocie sąsiedzkim,
- b) kontraktują wychów materiału hodowlanego lub użytkowego, lub utrzymują rozplodników uznane za odpowiedzialnie do hodowli,
- c) posiadają zwierzęta za pisane do ksiąg zarodowych,
- d) zostały odznaczone za osiągnięcia w produkcji zwierzęcej,
- e) kontraktują dostawy trzody chlewnej lub bydła rzeźnego.

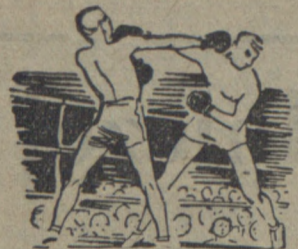
37 Zobowiązać ministra Rolnictwa w porozumieniu z ministrem Finansów do uruchomienia w 1954 roku dla małoprolnych i średniorolnych gospodarstw chłopskich kredytów, przeznaczonych na budowę i rozbudowę pomieszczeń dla inwentarza. Warunki i tryb udzielania powyższych kredytów ustali minister Finansów w porozumieniu z ministrem Rolnictwa.

38 Zobowiązać:

a) ministra Rolnictwa do zapewnienia opracowania dla indywidualnych gospodarstw chłopskich i powiatowych projektów budownictwa inwentarskiego uwzględniających zastosowanie materiałów miejscowego pochodzenia oraz do szerokiej popularyzacji stosowania tych materiałów przez organizowanie instruktaży, pokazów, wystaw itp.,

b) ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła do uruchomienia w porozumieniu z ministrem Rolnictwa w 1954 roku — 8, a w 1955 roku — 16 przedsięwzięć przemysłu terenowego dla produkcji mal i płyt budowlanych ze słomy, trzciny, wikliny itp. oraz do ustalenia rozmiarów produkcji tych materiałów.

39 Zobowiązać ministrów: Rolnictwa, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, Przemysłu Lekkiego — do opracowania w porozumieniu z przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i przedstawianiu Prezydium Rządu w terminie do dnia 15 stycznia 1954 roku projektu uchwały w sprawie powiększenia produkcji narzędzi i sprzętu dla potrzeb hodowli, w szczególności: parników, śrutowników, konwi, włader, łach, uchoch, widel, grabi, upręży, powozów, zgrzebel, siczotek itp. przez przemysł państwowy, nadzorowany bezpośrednio przez wymienionych ministrów, przez przemysł państwowy, nadzorowany przez terenowe rady narodowe oraz przez przemysł spółdzielczy i indywidualne rzemiosło.

Rady wojewódzkie LZS meldują o wykonaniu rocznych zadań

Już w 8 województwach sportowcy LZS zameldowali o przekroczeniu rocznego planu zdobywania odznak SPO. 18 bm. meldunki o wykonaniu planu nadesłały rady wojewódzkie LZS z Krakowa, Opola i Stalinogrodu. Młodzież LZS woj. krakowskiego zdobyła do 17 bm. 3196 odznak na 2885 zaplanowanych, a w woj. opolskim na zaplanowanych 2750 odznak sportowcy LZS zdobyli 2815. W woj. stalinogrodzkim plan wynoszący 2750 odznak sportowcy więcej przekroczyli o 196 odznak SPO.

ZS Spójnia wykonało roczny plan SPO

Rada Główna ZS Spójnia zameldowała o wykonaniu rocznego planu zdobywania odznak SPO w 102,6 proc. Do przedterminowego wykonania rocznego planu przez zrzeszenie przyczynili się szczególnie sportowcy Rzeszowa, którzy wykonali plan w 170 proc., oraz sportowcy Łodzi — 160 proc. i Opola — 132 proc. Członkowie ZS Spójnia dla uczczenia II Zjazdu partii zobowiązali się do końca br. do być dodatkowe odznaki SPO.

Dla uczczenia II Zjazdu PZPR W odpowiedzi na apel przodujących sportowców napływają wciąż nowe meldunki

Apel przodujących sportowców naszego województwa — Teresy Czyczyn i Jerzego Szulca wzywający do uczczenia II Zjazdu partii nowymi osiągnięciami w sporcie nie minął bez echa. Jako jeden z pierwszych odpowiedział nań średniostanowiec Tadeusz Zygan z Walcza. W liście do redakcji ob. Zygan pisze: „Droga Redakcji! Dziękuję szlachetnym celem i partii z każdym dnem sportowcy polscy uzyskują coraz lepsze warunki uprawiania sportu. Dlatego też obecnie, przed II Zjazdem PZPR również i sportowcy podejmują zobowiązania dla uczczenia tego historycznego dla naszego narodu wydarzenia.

Ambitne wezwanie moich kolegów-wyścinców T. Czyczyn i J. Szulca odbiło się głośnie echem w całym naszym województwie. Zobowiązuje ono sportowców Ziemi Koszalińskiej do zwiększenia wysiłków nad podnoszeniem swego poziomu sportowego i ideowego. W odpowiedzi na ich wezwanie podejmuję się dla uczczenia II Zjazdu PZPR pobić rekord okręgu w biegu na 1000 m i uzyskać II klasę

sportową. Pomogę nauczycielom w przygotowaniu młodzieży do spartakiady szkolnej. Ponadto zobowiązuję się zdobyć odznakę SPO II stopnia z wyróżnieniem. Przodujący sportowcy ze zwoleńckiego Włóknarza — Baranowska i Majcher postanowiły również włączyć się w nurt współzawodnictwa przed-

zjazdowego. Baranowska postanowiła uzyskać I klasę sportową w biegach na 200 i 400 m, zaś Majcher uzyska I klasę w biegu na 800 m. Motocykliści koszalińskiej Gwardii zobowiązali się zorganizować raid patrolowo-meldunkowy. Zobowiązanie zostało zrealizowane.

Motocykliści uczcili II Zjazd partii raidem patrolowo-meldunkowym

Mimo dotkliwego zimna motocykliści koszalińskiej Gwardii zrealizowali swoje zobowiązanie podjęte dla uczczenia II Zjazdu partii, organizując wczoraj I Wojewódzki Raid Patrolowo - Meldunkowy. Na boisku koszalińskiej Spójni, skąd nastąpił start zgrupowało się 27 zawodników, tj. 9 patroli. Najwięcej, bo 3 zespoły wystawili słupskie Orniwo. Po dwa patrole zgłosiły: koszalińska Spójnia i organizatorzy. Startowały również motocykliści Kołobrzegu — I patrol oraz I patrol kombinowany, występujący pod nazwą zespołu PZMot.

polegało na przejechaniu trzech odcinków trasy. Na każdej z nich zawodnicy musieli wykonać polecenie im zadaną i w określonym czasie przybyć do mety. Poza jazdą terenową zawodnicy wzięli również udział w próbach wólkowych, a więc rzucie granatem i strzelaniu z kbks-u. Zawody ze względu na niską temperaturę nie cieszyły się dużym zainteresowaniem publiczności. Najwięksi miłośnicy sportu motorowego, którzy przybyli na trasę, nie zawiedli się jednak. Impreza była zorganizowana sprawnie i b. interesująca. Szczegółowe sprawozdanie oraz wyniki raidu podamy w numerze jutrzejszym.

Na zdjęciu u góry: mjr. Kevey podczas treningu z Pawłowskim (z lewej) i Czajkowskim.

Jerzy Pawłowski, czołowy szablista, przyczynił się do wielu sukcesów polskiej szermierki w skali międzynarodowej. Olimpiada, Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w Paryżu, Mistrzostwa Świata w Brukseli wykały znakomitą formę młodego polskiego zawodnika należącego do ekstraklasy światowej. Obecnie w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie Pawłowski pod okiem trenera kadry—Keveya pogłębia swe wiadomości praktyczne i teoretyczne z zakresu szermierki.

Na zdjęciu z boku: Pawłowski z żoną i córeczką w nowym mieszkaniu na Muranowie.

Fundusze — ważny a niedoceniaiany czynnik rozwoju kół sportowych

W naszym dodatku sportowym „Głos Sportowca” czytaliśmy często o tej czy innej dyscyplinie, kołach sportowych, przebiegu zdobywania odznak BSPO i SPO i wielu innych zagadnieniach, natomiast bardzo mało — o sprawach gospodarczych i finansowych tych kół. Dziś, czytając artykuł pragniemy poświęcić właśnie tym sprawom, tym bardziej, że niedługo wkroczy my w nowy rok, w którym w oparciu o tegoroczne doświadczenia powinniśmy pracować lepiej, aby wytyczne IX Plenum KC partii były realizowane jak najlepiej. Stwierdzić należy, że w naszych ogniwach terenowych (sekcjach, kołach, radach okręgowych i zarządach wojewódzkich) na odcinku własnej gospodarki sprzętem i funduszami mamy poważne niedociągnięcia. Na czym one polegają?

Opieki. To samo widzieliśmy na kortach koszalińskiej Spójni. Takich przykładów jest więcej. A przecież powinniśmy się troszczyć o przedłużenie żywotności każdego, nawet najdrobniejszego sprzętu. Aby to osiągnąć, trzeba dbać o konserwację posiadanego sprzętu i umieć należycie go wykorzystywać. Okazuje się bowiem, że w niejednych kołach sprzęt leży bezużytecznie, a w drugich odczuwa się jego brak. Koło sportowe przy MZBM w Słupsku ma np. sprzęt bokserski, mimo że w kole tym sekcja pięściarska w ogóle nie istnieje. Z tego wniosek, że w kołach i radach okręgowych daje się zauważyć brak racjonalnej gospodarki. Brak ten winna w znacznym stopniu naprawić inwentaryzacja sprzętu. Jaką przeprowadzają wszystkie koła w związku z końcem roku. Należy pamiętać, że sprzęt jest własnością całego zrzeszenia, a nie jego poszczególnych ogniw, toteż wintem on być przydzielany tam, gdzie praca koła gwarantuje jego właściwe wykorzystanie. Oszczędna gospodarka nawet najdrobniejszym sprzętem umożliwi nam przeznaczanie poważnych sum na inne cele sportowe.

Drugim ważnym problemem, to należności za przejazdy. Na si organizatorzy muszą przyjąć zasadę, że kto korzysta ze zniżki kolejowej, ten przy realizowaniu delegacji winien tę zniżkę uwzględnić w kosztach podróży. A tak niestety nie było. Niekiedy sędziowie korzystają nawet z 80-procentowej zniżki, a na delegacji realizują opłaty normalne. Aktywni sędziowski wntem zdać sobie sprawę z tego, że obecnie sport należy do szerokiego mas — do ludzi pracy, że jeśli dawniej niektórzy fabrykanci popierali sport celem zrobienia reklamy swym wytwórciom, to dzisiaj koszty imprez pokrywa całe społeczeństwo, które też może w pełni korzystać z dobrodziejstw kultury fizycznej. Instytucja unemożliwiająca nadużyca mają być komisje rewizyjne. W naszym województwie pracują one jednak b. słabo lub też nie pracują wcale. Dlatego też apelujemy do członków komisji rewizyjnych, aby ożywił swoją działalność i poprzez systematyczną pracę w porę likwidowali niedociągnięcia. Jeśli chodzi o gospodarkę finansową zrzeszeń związkowych, to sprawą tą winien

również zainteresować się wydział KF przy ORZZ. Chciałbym jeszcze wskazać radom kół na źródła dochodu, z których można i należy czerpać fundusze na rozwój pracy sportowej. A więc przede wszystkim składki. W większości kół, członkowie, będąc w błędnym mniemaniu, że sumy zebrane ze składek wykorzystują rady okręgowe, w ogóle ich nie płać. To samo jest z dochodami z imprez. Oczywiście, na naszym terenie, gdzie nie wszystkie imprezy są dochodowe, fundusz ten nie będzie duży. Trzeba jednak zwiększyć atrakcyjność zawodów, podnieść ich poziom sportowy i organizacyjny, a wtedy podnieście się znacznie i zainteresowanie publiczności. Każde koło sportowe winno też dążyć do tego, aby przy zakładach pracy, PGR-ach, w spółdzielniach produkcyjnych i gromadach indywidualnych powstawały zespoły artystyczne. Społeczna zbiórka złomu czy makulatury, sprzedaż książek podczas przeprowadzania imprez, organizacja konkursów książkowych itp. — to wszystko może przynieść poważne dochody. Tego rodzaju pracę uatrakcyjnij działalność kół, pozyską im zaufanie środowisk, w których pracują i zwiększą zainteresowanie imprezami sportowymi. Aktyw sportowy winien wszelkimi siłami dbać o jak najlepsze zlikwidowanie wszelkich błędów i niedociągnięć. Narzekania na brak sprzętu i funduszy nie pomagają. Trzeba umieć zdobywać zarówno jedno i drugie — pokonując trudności.

Sukces Polaków na międzynarodowych zawodach w Budapeszcie

W Budapeszcie rozpoczęły się 19 bm. międzynarodowe zawody pływackie z udziałem czołowych zawodników Rumunii, Bułgarii, Danii, Holandii, Polski, Belgii i Węgier. W pierwszym dniu zawodów zawodnicy polscy odnieśli duże sukcesy. W biegu na 100 m st. dow. Tolkaczewski (Polska) zajął drugie miejsce z doskonałym wynikiem 59,2 sek. za Węgram — Karpát — 58,5. W biegu na 200 m st. klas. po zacietliwalce zwyciężył Węgier Utassy 2.40,1 (nowy rekord Węgier). Rekordzista świata Marek Petruszewicz (Polska) był drugi w czasie 2.40,5. Lutomski startował w wyścigu na 100 m st. grzbiet., zajmując 4 miejsce z czasem 1.11,6, a Cichoński w biegu na 100 m st. mot. uplasował się na 5 miejscu z wynikiem 1.13,2. W konkurencji tej zwyciężył Tumpek (Węgry) w czasie 1.04,5, gorszym od rekordu świata zaledwie o 0,2 sek. W konkurencji kobiet I. Gryka w biegu na 200 m żabka zajęła 6 miejsce z wynikiem 3.07,7. Zwyciężyła Holenderka Bruins z czasem 2.57,6. W skokach z trampoliny w konkurencji kobiet Polka Chrzyszczówna, zajęła trzecie miejsce za doskonałymi Węgierkami Zsagoth i Leher.

Pięściarze Spójni wygrywają z Gwardią 11:9

W ub. sobotę odbyło się spotkanie pięściarskie o mistrzostwo klasy A pomiędzy miejscowymi zespołami Gwardii i Spójni. Spotkanie stało na niezłym poziomie. Na podkreślenie zasługuje sprawną organizacją imprezy sponocywająca w rękach Gwardzistów. Mec zakończył się porażką Gwardii w stosunku 11:9.

Koszalin nadal bez lodowiska

Apel „Głosu” wzywający do zakładania lodowisk celem udostępnienia miłośnikom łyżwiarstwa jak najlepszych warunków uprawiania tego sportu wywołał żywy odzewek w terenie naszego województwa. Obok istniejącego już lodowiska w Złotowie powstało zbudowane przez sportowców Budowlanych lodowisko w Wałczu. O przygotowywaniu lodowisk zameldowały MKKF w Słupsku i PKKF w Stawnie. Natomiast w Koszalinie panuje niepokojąca cisza. Młodzież korzysta z zamrażniaka stawu i rzecki i na tych niebezpiecznych miejscach jeździ na łyżwach. Zadajemy więc pytanie: kiedy w Koszalinie powstanie lodowisko z prawdziwego zdarzenia?